

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 13.12.2016
COM(2016) 815 final

2016/0397 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004

(Text av betydelse för EEA och Schweiz)

{ SWD(2016) 460 final }

{ SWD(2016) 461 final }

MOTIVERING

1 BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Rätten för EU-medborgare och deras familjer att fritt röra sig och bosätta sig i ett annat EU-land är en av de fyra grundläggande friheter som anges i EU-fördragen.

Det vore inte möjligt att uppnå fri rörlighet för personer om inte rätten till social trygghet för rörliga EU-medborgare och deras familjemedlemmar skyddades.

Detta initiativ utgör en del av Europeiska kommissionens *paket om arbetstagarnas rörlighet* från 2016. Syftet med initiativet är att fortsätta att modernisera unionsrätten om samordning av de sociala trygghetssystemen som avses i förordningarna (EG) nr 883/2004¹ och (EG) nr 987/2009² (nedan kallade *förordningarna*), genom att ytterligare underlätta utövandet av medborgarnas rättigheter och samtidigt garantera rättslig klarhet, en rättvis och skälig fördelning av den ekonomiska bördan mellan medlemsstaterna samt förenklad förvaltning och tillämpning av reglerna. Ett moderniserat system för samordning av social trygghet som återspeglar den samhälleliga och ekonomiska verkligheten i medlemsstaterna är en av de viktigaste drivkrafterna för detta initiativ.

Förslaget är inriktat på fyra samordningsområden där förbättring krävs: Tillgång till sociala förmåner för personer utanför arbetskraften, förmåner vid långvarigt vårdbehov, arbetslöshetsförmåner och familjeförmåner. Varje medlemsstat har rätt att fastställa utformningen av sitt eget socialförsäkringssystem och vilka förmåner som tillhandahålls, vilka villkor för berättigande som gäller, hur förmånerna ska beräknas och vilka avgifter som ska uppbäras. Varje medlemsstat har även rätt att besluta om alla grenar av den sociala tryggheten, såsom ålderspension, arbetslöshetsförmåner och familjeförmåner, förutsatt att de nationella bestämmelserna står i överensstämmelse med unionsrättens principer, särskilt angående likabehandling och icke-diskriminering. I detta sammanhang har medlemsstaterna frihet att bevaka utvecklingen i fråga om utbetalning av dessa förmåner, även till medborgare som är bosatta i andra medlemsstater. Den administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen spelar en central roll för utbyte av sådan information.

För det första syftar denna ändring till att klargöra de omständigheter under vilka medlemsstaterna kan begränsa tillgången till sociala förmåner som rörliga EU-medborgare utanför arbetskraften gör anspråk på. Till följd av senaste rättspraxis från Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*) är detta nödvändigt för att skapa klarhet, öppenhet och rättssäkerhet. Befolkningen utanför arbetskraften beräknas uppgå till 3,7 miljoner³. Närmare 80 % av dessa personer har rättigheter (uppehållsrätt och/eller rätt till förmåner) vilka härrör från familjemedlemmar i arbetskraften som de bor med, och de fortsätter att vara berättigade till samma behandling som familjemedlemmar till landets egna arbetstagare. En EU-medborgare utanför arbetskraften som tidigare lagligen vistades i en annan medlemsstat, men som inte längre uppfyller villkoren i direktiv 2004/38/EG bör kunna åberopa principen om likabehandling när det gäller avgiftsfinansierade socialförsäkringsförmåner så länge den mottagande medlemsstaten inte formellt har avslutat dennes uppehållsrätt.

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, EUT L 166, 30.4.2004, s.1, rättelse i EUT L 200, 7.6.2004.

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, EUT L 30.10.2009.

3 Arbetskraftsundersökningen, 2014.

För det andra syftar denna ändring till att skapa ett enhetligt system för samordning av förmåner vid långvarigt vårdbehov (som för närvarande behandlas i kapitlet om sjukdom) genom att man inför ett nytt kapitel om samordning av dessa vårdförmåner i förordning (EG) nr 883/2004 och tillhandahåller en definition av och en förteckning över dessa vårdförmåner. Uppskattningsvis är sammanlagt runt 80 000 rörliga EU-medborgare berättigade till förmåner vid långvarigt vårdbehov, vilket uppgår till en summa på 793 miljoner euro (0,4 % av EU:s totala utgifter för förmåner vid långvarigt vårdbehov).

För det tredje föreslås nya system för samordning av arbetslöshetsförmåner i gränsöverskridande fall i denna ändring. Detta gäller en sammanläggning av försäkringsperioder för att erhålla eller bibehålla rätten till arbetslöshetsförmåner, export av arbetslöshetsförmåner och fastställande av vilken medlemsstat som ansvarar för utbetalningen av arbetslöshetsförmåner till gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land. Det finns runt 25 000 ärenden som rör sammanläggning (23 medlemsstater har rapporterat detta)⁴ och 27 300 personer i EU som exporterar sina arbetslöshetsförmåner till en annan medlemsstat⁵. Uppskattningsvis 91 700 personer som arbetar i ett annat land är arbetslösa per år, varav 53 500 är gränsarbetare⁶.

För det fjärde omfattar förslaget nya bestämmelser för samordning av familjeförmåner avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn. Denna förmån finns i 22 medlemsstater⁷.

Dessutom tydliggör förslaget lagvalsreglerna för tillämplig lagstiftning och förhållandet mellan förordningarna och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (nedan kallat *direktiv 96/71/EG*)⁸. Det förstärker förvaltningsreglerna om samordning av sociala trygghetsfrågor vad gäller informationsutbyte om och kontroll av sådana arbetstagares socialförsäkringsstatus för att förebygga möjlig orättvis behandling eller missbruk. I och med förslaget får kommissionen även nya genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) för att ytterligare precisera ett enhetligt tillvägagångssätt vid utfärdande, kontroll och återkallande av intyg för utlandet A1 (ett intyg om den socialförsäkringslagstiftning som innehavaren av intyget omfattas av).

Förslaget omfattar även en rad tekniska ändringar. Det gäller prioriteringen av härledda rättigheter till förmåner vid sjukdom, ersättning för kostnader för läkarundersökningar, beräkning av de genomsnittliga årliga kostnaderna för förmåner vid sjukdom och åtgärder för att göra det lättare att upptäcka bedrägerier eller felaktigheter i tillämpningen av förordningarna. I detta syfte ska det bli tillåtet för medlemsstaterna att regelbundet utbyta personuppgifter. Dessutom har förfarandena vid återkrav av felaktigt utbetalade socialförsäkringsförmåner setts över för att anpassa dem till motsvarande förfaranden i direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, framför allt för att det ska finnas ett enhetligt verktyg som ska

4 Pacolet, J. och De Wispelaere, F., *Aggregation of periods or salaries for unemployment benefits: Report on U1 portable documents for migrant workers*, Network Statistics FMSSFE, 2015, tabell 1 (bilaga XII i konsekvensbedömningsrapporten).

5 Pacolet, J. och De Wispelaere, F., *Export of unemployment benefits – PD U2 Questionnaire*. Network Statistics FMSSFE, Europeiska kommissionen, juni 2014.

6 Detta är en uppskattning på basen av Europeiska kommissionens årsrapport för 2015 om arbetskraftens rörlighet, eftersom det inte finns några tillgängliga uppgifter om antalet gränsarbetare som avses i den juridiska definitionen i förordning (EG) nr 883/2004.

7 De Coninck J, *Reply to an ad hoc request for comparative analysis: salary-related child raising benefits*, FreSso, Fri. *Free movement of workers and Social security coordination*, Europeiska kommissionen, 2015, s. 9 (bilaga XXV i konsekvensbedömningsrapporten).

8 EGT L 018, 21.1.1997 s. 1.

användas såväl för verkställighetsåtgärder som för standardförfaranden för att begära ömsesidigt bistånd och delgivning av handlingar och beslut som gäller fordran.⁹

Förslaget omfattar även en rad periodiska tekniska uppdateringar för att återspegla utvecklingen i nationell lagstiftning som påverkar tillämpningen av EU-bestämmelserna.

Slutligen ger förslaget kommissionen nya befogenheter att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att underlätta och påskynda lagstiftningsförfarandet för ändring av de landsspecifika bilagorna i förordning (EG) nr 883/2004.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta initiativ kompletterar övriga initiativ som anges i de politiska riktlinjerna: En ny start för EU¹⁰ vad gäller den fjärde prioriteringen, en fördjupad och mer rättvis inre marknad med en stärkt industribas, och framför allt den planerade strategin för den inre marknaden¹¹. Arbetskraftens rörlighet är ett sätt att göra det lättare att tilldela resurserna mellan och inom sektorer samt att minska arbetslösheten och kompetensglappet.

Initiativet kompletterar även den första prioriteringen i de politiska riktlinjerna genom att skapa mer gynnsam lagstiftning för att främja entreprenörskap och skapa arbetstillfällen, och ser till att förordningarna är förenliga med kommissionens mål om bättre lagstiftning¹².

2 RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Detta förslag grundar sig på artikel 48 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig eftersom förslaget inte avser ett område där EU har exklusiv befogenhet.

Målen som man vill uppnå med förslaget kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, vare sig på central nivå eller på regional och lokal nivå, och kan bättre uppnås på unionsnivå av följande orsaker.

Samordningen av de sociala trygghetssystemen avser sådana situationer där flera länder är inblandade och där ingen medlemsstat kan agera ensam. Åtgärder för samordning på EU-nivå krävs i artikel 48 i EUF-fördraget och är oundgängliga för rätten till fri rörlighet. Utan denna samordning kan den fria rörligheten komma att hindras. Människor skulle vara mindre benägna att flytta om det innebär att de förlorar rätten till social trygghet som de erhållit i en annan medlemsstat.

EU-lagstiftningen om samordning ersätter många befintliga bilaterala överenskommelser. Att skapa en EU-ram på detta område säkerställer en enhetlig tolkning och ett enhetligt skydd av rörliga EU-medborgares och deras familjemedlemmars rättigheter, vilket medlemsstaterna inte kan uppnå på egen hand på nationell nivå.

9 EGT L 84, 31.3.2010 s. 1.

10 http://ec.europa.eu/priorities/publications/president-junckers-political-guidelines_sv

11 http://ec.europa.eu/priorities/internal-market_en

12 http://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/better-regulation-why-and-how_sv

På så sätt förenklas samordningen av sociala trygghetsfrågor för medlemsstaterna samtidigt som EU-medborgare som är försäkrade enligt nationell lagstiftning om social trygghet garanteras likabehandling.

De befintliga samordningsreglerna uppdateras genom förslaget. Det ska leda till förändringar som är nödvändiga med tanke på en förändrad samhällelig verklighet och för att återspegla de lagändringar som har gjorts på nationell nivå.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Den föreslagna ändringsförordningen går inte utöver vad som är nödvändigt för att samordna den sociala tryggheten på ett effektivt sätt. Varken det materiella tillämpningsområdet eller personkretsen som omfattas av tillämpningsområdet för förordningarna utvidgas och ändringens verkan riktar in sig på de fyra områden som beskrivs ovan. Medlemsstaterna har fortfarande ansvaret för att utforma och finansiera sina egna system för social trygghet.

Förslaget gör det lättare för medlemsstaterna att samordna sina sociala trygghetssystem och syftar till att skydda de personer som flyttar inom EU, medan bestämmelserna svarar mot medlemsstaternas förändrade behov.

Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

- **Val av instrument**

Det föreslagna instrumentet är en förordning. Andra instrument, såsom ett meddelande eller något annat icke rättsligt bindande instrument, skulle inte uppnå den rättssäkerhet och tydlighet som krävs.

3 RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Kommissionen har utvärderat i vilken utsträckning den nuvarande rättsliga ramen fortfarande säkerställer en effektiv samordning. Denna analys kompletterar det formella kravet på översyn av förordningarna, inom ramen för vilket den administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen (nedan kallad *administrativa kommissionen*)¹³ och Europeiska kommissionen ser över och utvärderar genomförandet och verkan av särskilda bestämmelser i förordningarna¹⁴. Analysen kompletterar även kommissionens åtagande att utvärdera behovet av en översyn av principerna om samordning av arbetslöshetsförmåner¹⁵.

- **Samråd med berörda parter**

Samråd med berörda parter har hållits vid en rad tillfällen.

1. Samråd med medlemsstaterna har hållits i administrativa kommissionen.

13 Administrativa kommissionen består av företrädare för medlemsstaterna. Norge, Island, Liechtenstein och Schweiz deltar som observatörer. Administrativa kommissionen ansvarar för administrativa frågor, tolkningsfrågor i anknytning till bestämmelserna om samordning av de sociala trygghetssystemen och främjandet och utvecklingen av samverkan mellan EU-länderna. Europeiska kommissionen deltar också i mötena och ställer sitt sekretariat till förfogande.

14 Se förordning (EG) nr 883/2004, artiklarna 87.10b och 87a.2, och förordning (EG) nr 987/2009 artiklarna 86.1, 86.2 och 86.3.

15 I december 2011 fattade rådet beslut om att se över påverkan av att införa en ny bestämmelse om arbetslöshetsförmåner för gränsarbetare som är egenföretagare inom loppet av två år efter dess tillämpning. Vid detta sammanträde och på begäran av en majoritet av medlemsstaterna utfärdade kommissionen ett uttalande att det i samband med översynen är ett bra tillfälle att öppna upp för en bredare diskussion om de nuvarande samordningsbestämmelserna vad gäller arbetslöshetsförmåner och att utvärdera behovet av att se över dessa principer.

2. Samråd med nationella förvaltningar har hållits på internet med hjälp av ett frågeformulär om samordning av förmåner vid långvarigt vårdbehov, export av arbetslöshetsförmåner och arbetslöshetsförmåner för gränsarbetare .
3. Samråd med arbetsmarknadens parter har hållits i administrativa kommissionen om samordning av förmåner vid långvarigt vårdbehov, arbetslöshetsförmåner för gränsarbetare och export av arbetslöshetsförmåner. Under en särskild utfrågning har samråd även hållits om samordning av familjeförmåner, förmåner vid långvarigt vårdbehov och arbetslöshetsförmåner.
4. Samråd med icke-statliga organisationer har hållits under en särskild workshop om samordning av familjeförmåner, förmåner vid långvarigt vårdbehov och arbetslöshetsförmåner.
5. Två webbsamråd om samordning av förmåner vid långvarigt vårdbehov, export av arbetslöshetsförmåner och samordning av arbetslöshetsförmåner för gränsarbetare inleddes i december 2012. I juli 2015 inleddes ett webbsamråd om samordning av arbetslöshetsförmåner och familjeförmåner.

Medlemsstaterna var splittrade i frågan om tillgång till sociala förmåner för EU-medborgare utanför arbetskraften. Ett antal medlemsstater stödde en oförändrad situation som första eller andra alternativ, medan andra förespråkade en ändring av bestämmelserna om likabehandling i förordningarna som första eller andra alternativ, men det rådde ingen allmän enighet om ändringarna som är nödvändiga. En minoritet av medlemsstaterna var intresserade av förvaltningsrådgivning.

Vad gäller samordningen av förmåner vid långvarigt vårdbehov var en majoritet av medlemsstaterna för en särskild definition av, ett särskilt kapitel om, och/eller en förteckning över dessa förmåner, medan andra föredrog en oförändrad situation. I det offentliga samrådet 2012 framkom en rad olika åsikter om vilken medlemsstat som är behörig att erbjuda förmåner vid långvarigt vårdbehov.

Arbetslöshetsförmåner

Medlemsstaterna var av olika åsikt om en sammanläggning av arbetslöshetsförmåner. En knapp majoritet förespråkade en oförändrad situation, medan övriga ansåg att en sammanläggning bara borde kunna vara möjlig efter att man arbetat i en månad eller i tre månader. Arbetsmarknadens parter verkade stödja en oförändrad situation. I det offentliga samrådet 2015 angav en tredjedel av respondenterna att de nuvarande reglerna borde ändras.

Medlemsstaterna var av olika åsikt om export av arbetslöshetsförmåner. Vissa stödde de nuvarande bestämmelserna, medan andra stödde rätten till export i minst sex månader. Arbetsgivarorganisationerna stödde de nuvarande bestämmelserna, medan fackförbunden och de icke-statliga organisationerna förespråkade rätten till export i minst sex månader. I det offentliga samrådet 2012 ansåg en majoritet av respondenterna att tidsperioden för export av arbetslöshetsförmåner borde förlängas.

Slutligen vad gäller samordningen av arbetslöshetsförmåner för gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land verkade medlemsstaterna vara splittrade i två läger, där vissa stödde en oförändrad situation, medan andra förespråkade att alla arbetstagare erbjuds arbetslöshetsförmåner av den stat där de senast var yrkesverksamma. Det offentliga samrådet 2012 visade också att åsikterna gick isär.

Vad gäller export av familjeförmåner förespråkade en betydande minoritet av medlemsstaterna en annan samordning av förmåner som är avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn. En majoritet av de icke-statliga organisationerna stödde en

oförändrad situation. I det offentliga samrådet 2015 angav en fjärdedel av respondenterna att de nuvarande reglerna borde ändras.

Tack vare bredden av åsikter som fördes fram fick kommissionen en heltäckande överblick över hur den nuvarande samordningen av de sociala trygghetssystemen fungerar och även vilka problem som anses föreligga, möjliga lösningar och vilket stöd som finns för dessa lösningar. Resultatet av de offentliga samråden är tillgängliga på portalen ”Din röst i Europa”¹⁶. En detaljerad rapport av de berörda parternas synpunkter finns i konsekvensbedömningsrapporten.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Under utarbetandet av detta förslag har kommissionen haft ett omfattande samråd med både interna och externa experter. Studier och rapporter från följande håll har beaktats: trESS-nätverket av juridiska experter¹⁷, FreSsco-nätverket av juridiska experter på rörlighet inom EU, nätverket av statistikexperter på rörlighet inom EU, en konsekvensbedömningsstudie av Deloitte Consulting, ytterligare analys av KU Leuven Research Institute for Work and Society (HIVA) och ett konsortium av Fondazione Giacomo Brodolini, COWI och Warwick Institute for Employment Research. En detaljerad översyn över samråden med experter finns i konsekvensbedömningsrapporten. Dessutom har arbetet utfört av en ad hoc-grupp bestående av nationella experter från medlemsstaternas nationella myndigheter, som arbetat inom ramen för administrativa kommissionen, beaktats under arbetets gång. Ad hoc-gruppen har tagit fram en rad rekommendationer om reglerna för fastställande av tillämplig lagstiftning, framför allt avseende utstationerade arbetstagare och personer som arbetar i två eller fler medlemsstater.

- **Konsekvensbedömning**

I enlighet med målet om bättre lagstiftning har kommissionen gjort en konsekvensbedömning om tänkbara politiska alternativ, där den ekonomiska, samhällsliga och allmänna effektiviteten och samstämmigheten med bredare EU-målsättningar¹⁸ utvärderats. Detta arbete har stötts av ett strukturerat samråd med kommissionens avdelningar genom en intern avdelningsövergripande styrgrupp¹⁹.

Samordningsreglerna riktar sig direkt till medlemsstaterna och deras institutioner för social trygghet. Små och medelstora företag påverkas inte direkt av detta förslag. Ingen positiv eller negativ miljöpåverkan väntas.

Vad gäller den digitala påverkan är detta förslag fullt ut redo för internet. Elektroniskt utbyte av uppgifter mellan nationella myndigheter för samordning av social trygghet kommer att ske genom EESSI-systemet om elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter (full tillämpning förväntas från och med mitten av 2019).

Vad gäller tillgång till sociala förmåner för EU-medborgare utanför arbetskraften föredras alternativet att ändra de nuvarande bestämmelserna om likabehandling i förordning (EG) nr 883/2004 för att hänvisa till begränsningarna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av

16 http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_sv.htm

17 Rapport från trESS-tankesmedjan, 2010: *Analysis of selected concepts of the regulatory framework and practical consequences* för samordningen av de sociala trygghetssystemen i EU. Rapport från trESS, 2011, *Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects*. Analytisk studie från trESS, 2012, *Legal impact assessment for the revision of Regulation 883/2004 with regard to the coordination of long-term care benefits*. Rapport från trESS, 2012, *Coordination of unemployment benefits*. (Alla rapporter är tillgängliga på www.tress-network.org.)

18 SWD, 2016, 460.

19 Följande avdelningar deltog: GD CNECT, GD ECFIN, GD ENER, GD ESTAT, GD FISMA, GD GROW, GD HOME, GD JUST, rättstjänsten, GD MOVE, GD NEAR, GD REGIO, GD RTD, GD SANTE, generalsekretariatet, GD TAXUD, GD Trade.

förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (nedan kallat *direktiv 2004/38/EG*)²⁰ och se till att domstolens rättspraxis återspeglas. Detta alternativ är att föredra framför andra lagstiftningsalternativ (att tillåta avvikelser från artikel 70 i förordning (EG) nr 883/2004 som rör icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner, eller ta bort särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner som utgör en minimiinkomst från denna förordning), eller andra alternativ än lagstiftning (att förtydliga reglerna i ett meddelande). Förslaget kodifierar den gällande unionsrätten som den tolkas av domstolen och kommer därför att ha minimal ekonomisk inverkan eller inverkan på sociala rättigheter jämfört med utgångsläget. Däremot kan det minska de kostnader som beror på lagstiftningen genom att tydliggöra den gällande unionsrätten.

Förslaget omfattar ett övergripande system för förmåner vid långvarigt vårdbehov genom att införa ett separat kapitel om samordningen av dessa förmåner, anpassad efter befintliga bestämmelser om sjukvårdsförmåner. Kapitlet omfattar en definition av förmåner vid långvarigt vårdbehov och en förteckning över nationella förmåner. Detta alternativ var att föredra framför de andra alternativen, där bosättningsmedlemsstaten skulle stå för alla förmåner vid långvarigt vårdbehov med ersättning från den behöriga medlemsstaten (med eller utan ytterligare tillägg från den behöriga medlemsstaten). Det föredragna alternativet utgör en uttrycklig rättslig grund för de befintliga bestämmelserna och tillför systemet öppenhet och stabilitet. Medborgare och institutioner kommer att gynnas av förtydligandet och den sociala tryggheten kommer att öka. Det föredragna alternativet kommer inte att ha någon betydande ekonomisk påverkan eller medföra höga genomförandekostnader jämfört med utgångsläget.

Samordningen av arbetslöshetsförmåner

När det gäller sammanläggning av arbetslöshetsförmåner är det föredragna alternativet att införa krav på en minimiperiod. Kravet är att man ska ha varit försäkrad i den medlemsstat där man senast varit yrkesverksam i minst tre månader innan man har rätt till en sammanläggning av tidigare försäkringsperioder (medan den medlemsstat där personen tidigare var verksam ska erbjuda förmåner när detta villkor inte uppfylls). Detta alternativ är att föredra framför andra alternativ, där en sammanläggning skulle vara tillåten redan efter en socialförsäkringsperiod på enbart en dag eller en månad, eller där referenslönen i den medlemsstat där personen tidigare var verksam får beaktas i beräkningen av arbetslöshetsförmåner efter en eller tre månaders verksamhet i den behöriga medlemsstaten. Det föredragna alternativet antas komma att skapa en starkare koppling mellan de institutioner som ansvarar för arbetslöshetsförmånerna och leda till en möjlig inbesparing på 41 miljoner euro, men med en annorlunda fördelning av kostnaderna mellan medlemsstaterna. Inverkan på de kostnader som beror på lagstiftningen kommer inte vara betydande.

Vad gäller export av arbetslöshetsförmåner är det föredragna alternativet att minimiperioden för att få exportera arbetslöshetsförmåner förlängs från tre till sex månader. Samtidigt ska det vara möjligt att exportera förmåner för hela perioden man har rätt till förmåner. Detta alternativ ska kombineras med en förstärkt mekanism för samverkan för att stödja arbetssökande när de söker arbete, vilket ökar sannolikheten att de återintegreras på arbetsmarknaden. Detta alternativ är att föredra framför alternativet att bevilja rätten att exportera arbetslöshetsförmåner för hela perioden man har rätt till förmåner. Det föredragna alternativet kommer inte att ha någon betydande ekonomisk påverkan eller höga

20

EGT L 158, 30.4.2004, s. 77.

genomförandekostnader jämfört med utgångsläget, eftersom den behöriga medlemsstaten enbart måste exportera förmåner som den sökande redan är berättigad till.

Vad gäller samordningen av arbetslöshetsförmåner för gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land är det föredragna alternativet att den medlemsstat där gränsarbetaren senast varit yrkesverksam är ansvarig för utbetalningen av arbetslöshetsförmåner när denne har arbetat där i minst tolv månader. I andra fall är bosättningsmedlemsstaten ansvarig. Därför kommer det nuvarande ersättningsförfarandet att avskaffas. Alternativet är att föredra framför andra alternativ som övervägts, antingen att gränsarbetare skulle få välja i vilken stat de skulle göra anspråk på förmåner eller att den medlemsstat där de senast varit yrkesverksamma skulle ansvara för utbetalningen av arbetslöshetsförmåner i samtliga fall. Detta alternativ uppskattas öka kostnaderna från 416 miljoner euro till 442 miljoner euro, men samtidigt minskar de kostnader som beror på lagstiftningen från 9,9 miljoner euro till 3,7 miljoner euro.

Vad gäller samordningen av barnbidrag avsedda att kompensera föräldrarna för inkomstbortfall under perioder för vård av barn är det föredragna alternativet att ändra nuvarande samordningsbestämmelser, så att barnbidrag betraktas som enskilda och personliga rättigheter och den sekundära behöriga medlemsstaten ges möjligheten att betala förmånen fullständigt. Detta kommer att göra det möjligt för de medlemsstater som aktivt uppmuntrar en fördelning av föräldraansvaret att undanröja eventuella ekonomiska negativa incitament för föräldrar som är föräldralediga samtidigt. Alternativet är att föredra framför andra alternativ som övervägts, dvs. att införa ett obligatoriskt krav för den sekundära behöriga medlemsstaten att avvika från de överlappande bestämmelserna antingen när det gäller alla barnbidrag eller endast barnbidrag som är knutna till lönen. Den största ekonomiska påverkan av det föredragna alternativet är att de ekonomiska kostnaderna för en sekundär behörig medlemsstat kan öka mellan 58 % och 84 %, men i praktiken kommer kostnaderna förmodligen att vara lägre, eftersom inte alla medlemsstater kommer att välja att tillämpa undantaget. Att ändra barnbidrag till enskilda och personliga rättigheter väntas ha en minimal påverkan på de sociala rättigheterna, eftersom kravet på att erkänna härledda rättigheter till barnbidrag efterlevs i liten utsträckning.

Detta förslag åtföljs av en konsekvensbedömning (SWD, 2016, 460) som granskats av nämnden för lagstiftningskontroll, som avgav ett positivt yttrande den 21 januari 2016. Alla rekommendationer från nämnden för lagstiftningskontroll har beaktats i den slutliga konsekvensbedömningsrapporten.

4 BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget. Eventuella konsekvenser för de nationella budgetarna har beskrivits ovan.

5 ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att lägga fram en utvärderingsrapport om tillämpningen av det nya instrumentet för Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén, fem år efter tillämpningsdagen för de ändrade förordningarna, och därefter vart femte år, i enlighet med riktlinjerna om bättre lagstiftning.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I detta avsnitt görs en närmare redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget till förordning (EG) nr 883/2004 (nedan kallad *grundförordningen*) och förordning (EG) nr 987/2009 (nedan kallad *tillämpningsförordningen*).

Artikel 1

Artikel 1 gäller ändringar av grundförordningen.

1. Skäl 2 ändras för att hänvisa till rätten till fri rörlighet för alla EU-medborgare enligt unionsrätten.
2. Skäl 5 ändras för att hänvisa till de begränsningar av tillgången till sociala förmåner för rörliga EU-medborgare utanför arbetskraften som omfattas av direktiv 2004/38/EG.
3. Skäl 5a införs för att visa att tillämpningen av direktiv 2004/38/EG i förordningarna har förklarats genom domstolens rättspraxis i målen C-140/12, *Brey*, EU:C:2013:565, C-333/13, *Dano*, EU:C:2014:2358 och C-308/14 *kommissionen mot Förenade kungariket*, EU:C:2016:436.
4. Skäl 5b införs för att förtydliga att vid bedömningen av uppfyllandet av kravet på att ha en heltäckande hälso- och sjukvårdsförsäkring enligt direktiv 2004/38/EG bör medlemsstaterna säkerställa att det är möjligt för rörliga EU-medborgare utanför arbetskraften att uppfylla detta krav.
5. Skäl 5c införs för att klargöra att begränsningar av rätten till likabehandling för rörliga EU-medborgare utanför arbetskraften som omfattas av direktiv 2004/38/EG inte åsidosätter dessa personers grundläggande rättigheter enligt EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna.
6. Skäl 24 ändras så att det innehåller en hänvisning till det nya kapitlet om förmåner vid långvarigt vårdbehov.
7. Skäl 35a införs för att förklara att familjeförmåner som är avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn är en särskild kategori av familjeförmåner, som ska behandlas som en enskild och personlig rättighet, förutsatt att denna förmån är förtecknad i del 1 av bilaga XIII i grundförordningen. Detta innebär att en behörig medlemsstat inte är skyldig att bevilja härledda rättigheter till denna typ av förmån till familjemedlemmar till en försäkrad person. Medlemsstater med sekundär behörighet kan välja att låta bli att tillämpa bestämmelserna för att förhindra sammanträffande av förmåner i artikel 68.2 i grundförordningen och bevilja sådana förmåner fullständigt till en ersättningsberättigad person. Då en medlemsstat väljer att göra undantag från denna artikel bör detta förtecknas i del 2 i bilaga XIII och undantagsregeln måste tillämpas konsekvent för alla berörda ersättningsberättigade personer.
8. Skäl 39a hänvisar till de tillämpliga EU-instrumenten för skydd av personuppgifter.
9. Skäl 46 införs för att hänvisa till kommissionens delegerade befogenheter att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget om ändring av alla bilagor i grundförordningar och tillämpningsförfordningar. Dessa bilagor innehåller landsspecifika uppgifter som återspeglar skillnaderna i medlemsstaternas nationella system.
10. Punkt 47 införs för att betona att grundförordningen respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om

de grundläggande rättigheterna, och att förordningen måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.

11. Punkt 48 införs för att klargöra att ingenting i grundförordningen ska begränsa de oberoende rättigheter och skyldigheter som erkänns i den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter.
12. Artikel 1 ändras för att beakta det föreslagna nya kapitel 1a om förmåner vid långvarigt vårdbehov. I kapitlet ingår en definition av förmåner vid långvarigt vårdbehov i punkt d, där de centrala delarna av sådana förmåner fastställs. Definitionen beaktar den analys som gjorts av trESS-nätverket av juridiska experter²¹, återspeglar domstolens rättspraxis²² och överensstämmer med FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.
13. Artikel 3.1 har ändrats så att den inbegriper förmåner vid långvarigt vårdbehov som en särskild gren av social trygghet.
14. I artikel 4 anges att när det gäller tillgången till socialförsäkringsförmåner för EU-medborgare utanför arbetskraften i den mottagande medlemsstaten kan likabehandlingsprincipen villkoras av kravet på permanent uppehållsrätt enligt direktiv 2004/38/EG. Vid tillämpningen av denna bestämmelse, med undantag för tillgång till socialt bistånd i den mening som avses i direktiv 2004/38/EC, omfattar rörliga EU-medborgare utanför arbetskraften inte rörliga arbetssökande, som i enlighet med artikel 45 i EUF-fördraget²³ har uppehållsrätt i den mottagande medlemsstaten medan de söker arbete där.
15. Artikel 11 ändras i punkt 2 för att återspegla den nya definitionen av förmåner vid långvarigt vårdbehov. Punkt 5 uppdateras också för att anpassa definitionen av ”stationeringsort” till den nya definitionen i bilaga III, del FTL, punkt 14 i kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och förordning (EG) nr 216/2008 ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 83/2014 av den 29 januari 2014²⁴.
16. Artikel 12 ändras för att förtydliga att termen ”utstationerad arbetstagare” ska ha samma innebörd som i direktiv 96/71/EG. Detta förtydligande ändrar däremot inte personkretsen som omfattas av denna artikel, utan anpassar termerna som används i de rättsakterna till varandra. I ändringarna anges även att det befintliga förbudet mot ersättning i artikel 12.1 bör utvidgas till egenföretagare.
17. Artikel 13.4 införs så att det ska finnas en tydlig lagvalsregel i ett fall då en person får arbetslöshetsförmåner från en medlemsstat och samtidigt är anställd i en annan medlemsstat. Artikeln ger en rättslig grund för principerna i rekommendation U1 från administrativa kommissionen²⁵.

21 Rapport från trESS, 2011, *Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects*. (http://www.tress-network.org/tress2012/EUROPEAN%20RESOURCES/EUROPEANREPORT/trESSIII_ThinkTankReport-LTC_20111026FINAL_amendmentsEC-FINAL.pdf).

22 Mål C-160/96 Molenaar EU:C:1998:84, mål C-215/99, Jauch EU:C:2001:139; målen C-502/01 och C-31/02 Gaumain-Cerri och Barth EU:C:2004:413.

23 Mål C-282/89, Antonissen, EU:C:1991:80. Se även mål C-67/14, Alimanovic, EU:C:2015:597, punkt 57.

24 EGT L 28, 31.1.2014, s. 17.

25 Rekommendation nr U1 av den 12 juni 2009 om tillämplig lagstiftning för arbetslösa personer som arbetar eller sysslar med handel på deltid i en annan medlemsstat än bosättningsmedlemsstaten, EUT C 106, 24.4.2010, s. 49.

18. Artikel 32 ändras så att det ska finnas tydliga prioriteringsregler avseende härledda rättigheter för familjemedlemmar då en person har rätt till sjukvårdsförmåner enligt lagstiftningen i mer än en medlemsstat.
19. Artikel 34 stryks, eftersom kapitel 1a om förmåner vid långvarigt vårdbehov har införts.
20. Kapitel 1a införs för att infoga ett särskilt kapitel om samordning av förmåner vid långvarigt vårdbehov.

Artikel 35a innehåller allmänna bestämmelser för samordning av förmåner vid långvarigt vårdbehov anpassade till bestämmelserna för sjukvårdsförmåner.

Punkt 1 hänvisar till de tillämpliga bestämmelserna i avdelning III kapitel 1 i grundförordningen.

Genom punkt 2 införs en skyldighet för administrativa kommissionen att göra en förteckning över alla förmåner vid långvarigt vårdbehov som finns i de nationella lagstiftningarna.

Punkt 3 föreskriver ett undantag från samordningen av kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov i det nya kapitlet genom att göra det möjligt för medlemsstaterna att samordna förmåner enligt övriga kapitel i avdelning III i grundförordningen. Bilaga XII kommer att innehålla en förteckning över sådana förmåner.

De befintliga bestämmelserna för att förhindra sammanträffande av förmåner vid långvarigt vårdbehov i den nuvarande artikel 34 införs i den nya artikel 35b, med undantag av punkt 2, som ingår i en ny artikel 35a.2.

Artikel 35c fastställer ersättningsregler för förmåner vid långvarigt vårdbehov mellan institutioner. I punkt 1 tillämpas artikel 35 på förmåner vid långvarigt vårdbehov. I punkt 2 föreskrivs subsidiär behörighet för ersättning från sjukförsäkringsinstitutionerna när det inte finns någon särskild lagstiftning om vårdförmåner vid långvarigt vårdbehov. Detta återspeglar logiken i artikel 40.2 rörande förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.
21. Artikel 50.2 ändras för att stryka den överflödiga hänvisningen till artikel 52.1a, eftersom försäkringsperioder som har fullgjorts i andra medlemsstater inte ska beaktas vid beräkningen av oberoende förmåner som omfattas av artikel 52.1a.
22. Artikel 61 ändras för att stryka de särskilda bestämmelserna för sammanläggning som återfinns under nuvarande punkt 1. I stället kommer de allmänna bestämmelserna om sammanläggning i artikel 6 att tillämpas, så att försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder som egenföretagare som fullgjorts i en annan medlemsstat kommer att beaktas, när så behövs, av den medlemsstat där personen i fråga senast var yrkesverksam, förutsatt att den senaste försäkringsperioden, anställningsperioden eller perioden som egenföretagare fullgjordes i den medlemsstaten och varade i minst tre månader.
23. Artikel 64 ändras för att förlänga minimiperioden för vilken arbetslösa personer som söker arbete i en annan medlemsstat kan begära export av arbetslöshetsförmåner från tre till sex månader (eller återstoden av perioden för berättigandet om den är kortare än sex månader). Medlemsstaterna får förlänga denna sexmånadersperiod till att omfatta hela den period under vilken personen har rätt till arbetslöshetsförmåner i den behöriga medlemsstaten.

24. Den nya artikel 64a kompletterar artikel 61. Den föreskriver att arbetslösa personer som flyttar sin hemvist till en annan medlemsstat och som blir arbetslösa i den medlemsstaten efter en period på mindre än tre månader av försäkrat arbete kan begära export av sina kontanta arbetslöshetsförmåner från den medlemsstat där de tidigare var försäkrade. I sådana fall måste de registrera sig hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat där de senast var yrkesverksamma och fullgöra skyldigheterna för personer som söker arbetslöshetsförmåner enligt den medlemsstatens lagstiftning.
25. Artikel 65 ändras för att införa nya bestämmelser för utbetalningen av arbetslöshetsförmåner till gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land, som under sin senaste anställningsperiod var bosatta utanför den behöriga medlemsstaten.
- Punkt 1 föreskriver att sådana personer ska behandlas som om de vore bosatta i den behöriga medlemsstaten.
- Punkt 2 föreskriver att personer som arbetat i mindre än tolv månader i den behöriga medlemsstaten ska få förmåner från bosättningsmedlemsstaten. En arbetstagare som har rätt till arbetslöshetsförmåner enligt den nationella lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten utan att åberopa principen om sammanläggning i artikel 6 kan dock välja att erhålla arbetslöshetsförmåner från den medlemsstaten.
- Genom punkt 3 införs ett undantag från den normala skyldigheten för en arbetslös person som vill exportera sina arbetslöshetsförmåner att ha varit registrerad hos arbetsförmedlingen i den behöriga medlemsstaten i minst fyra veckors tid enligt artikel 64.1a. Detta undantag ska tillämpas i det fall då en helt arbetslös person väljer att söka arbete i bosättningsmedlemsstaten och ska tillämpas under hela perioden denne har rätt till arbetslöshetsförmåner. Punkt 4 gör det möjligt för dessa personer att välja om de ska registrera sig hos arbetsförmedlingen i bosättningsmedlemsstaten eller i den stat där de senast var yrkesverksamma.
- Punkt 5 klargör att punkterna 2–4 inte ska tillämpas på en person som är delvis eller periodvis arbetslös. Sådana personer har enbart rätt att ansöka om arbetslöshetsförmåner i den medlemsstat där de senast var yrkesverksamma.
26. Artikel 68b införs för att det ska finnas särskilda bestämmelser om de familjeförmåner avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn som finns i del 1 i den nya bilagan XIII. I artikeln föreskrivs att sådana förmåner ska behandlas som en enskild och personlig rättighet och inte en förmån för hela familjen. Medlemsstater med sekundär behörighet kan välja att låta bli att tillämpa bestämmelserna för att förhindra sammanträffande av förmåner i artikel 68.2 i grundförordningen och bevilja sådana förmåner fullständigt till en ersättningsberättigad person. Sådana medlemsstater ska tas med i förteckningen i del 2 i bilaga XIII.
27. Den nya artikel 75a införs för att lyfta fram den befintliga skyldigheten i artikel 89.3 i tillämpningsförordningen, som anger att behöriga institutioner ska se till att deras institutioner är medvetna om och fullgör sina skyldigheter att samordna den sociala tryggheten, inklusive att följa beslut av administrativa kommissionen. Det införs också en skyldighet att främja samarbete mellan behöriga institutioner och yrkesinspektioner på nationell nivå.
28. Artikel 76a införs för att ge Europeiska kommissionen befogenhet att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget som fastställer de förfaranden som ska följas för att se till att villkoren för tillämpningen av de särskilda reglerna i artiklarna 12 och 13 i grundförordningen för utstationerade eller

utsända arbetstagare, egenföretagare och för personer som utövar en verksamhet i två eller flera medlemsstater är enhetliga. Dessa åtgärder ska fastställa standardförfaranden för utfärdande, bestridande och återkallande av PDA1-intyg, som intygar vilken lagstiftning som ska tillämpas på personer som befinner sig i någon av de situationer som avses ovan.

29. Artikel 87b införs för att precisera övergångsbestämmelserna för de ändringar som införs genom denna förordning. Övergångsbestämmelserna är standardiserade förutom i punkt 4, där det införs särskilda övergångsbestämmelser för samordningen av arbetslöshetsförmåner för tidigare gränsarbetare. Artikeln anger att gällande bestämmelser kommer att fortsätta att gälla för de förmåner som personer har beviljats innan de nya bestämmelserna träder i kraft.
30. Artikel 88 ersätts med en ny artikel 88 och 88a i samband med förfarandet för uppdatering av bilagorna i förordningen. Dessa bilagor innehåller landsspecifika uppgifter som återspeglar skillnaderna i medlemsstaternas nationella system. Detta ändringsförslag kommer att utvidga de befintliga befogenheterna i artikel 92 i tillämpningsförordningen för att göra det möjligt för kommissionen att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget om ändring av alla bilagor i grundförordningen. Ett snabbare förfarande för ändring av bilagorna för att anpassa dem till ändringar på nationell nivå kommer att säkerställa större insyn och rättssäkerhet för de berörda parterna och ett bättre skydd för medborgarna. I enlighet med det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016²⁶ ska Europeiska kommissionen genomföra lämpliga samråd med experter under sitt förberedande arbete.

Artikel 2

Artikel 2 gäller ändringar av tillämpningsförordningen.

1. Ett nytt skäl 18a införs för att hänvisa till det särskilda förfarande som ska tillämpas om en medlemsstat inte kan anmäla den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp för ett visst referensår när det gäller ersättning av utgifter för vårdförmåner på grundval av ett fast belopp.
2. Skäl 19 ändras för att uppdatera hänvisningen till direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, vilket sedan dess har ersatts av direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder²⁷.
3. Nya skäl 25 och 26 införs för att hänvisa till nya bestämmelser för att bekämpa bedrägerier och felaktigheter i enlighet med EU:s regler om dataskydd.
4. Artikel 1 ändras så att den omfattar en ny definition av ”bedrägeri” mot bakgrund av den nya bestämmelsen i artikel 5.2. Definitionen grundar sig på den som användes i meddelandet ”Fri rörlighet för EU-medborgare och deras familjer: Fem åtgärder för att göra skillnad”²⁸.
5. Artikel 2 ändras för att tillåta medlemsstaterna att regelbundet utbyta personuppgifter om personer som omfattas av förordningarna för att göra det lättare att identifiera eventuella bedrägerier eller felaktigheter i den korrekta tillämpningen av

26 COM(2015) 216 final.

27 EUT L 84, 31.3.2010.

28 COM(2013) 837 final.

förordningarna. Överföring av personuppgifter enligt denna bestämmelse omfattas av skyldigheterna i artikel 77 i grundförordningen att uppgifter överförs i enlighet med unionsbestämmelserna om skydd för enskilda personer avseende behandlingen av och det fria flödet av personuppgifter.

6. Artikel 3.3 ändras för att beskriva den registrerades rättigheter enligt EU:s lagstiftning om uppgiftsskydd. Det föreskrivs även att den registrerade kan begära att den behöriga myndigheten i bosättningsmedlemsstaten ska samordna dennes förfrågningar om personuppgifter som behandlas i enlighet med dessa förordningar.

7. Artikel 5 ändras så att en handling som fastställer en persons rättigheter och som utfärdats av en institution endast är giltig om alla obligatoriska uppgifter har fyllts i.

På begäran är den utfärdande institutionen skyldig att ompröva grunderna för utfärdandet av handlingen och, vid behov, korrigera eller återkalla handlingen inom 25 arbetsdagar. Om sökanden har gjort sig skyldig till bedrägeri, ska handlingen återkallas med retroaktiv verkan.

Dessutom ska den utfärdande institutionen skicka alla tillgängliga styrkande beslutsunderlag till den begärande institutionen inom 25 arbetsdagar, eller inom två arbetsdagar i uppenbarligen brådskande fall.

8. Artikel 14.1 ändras för att anpassas till de ändringar som införs i artikel 12.1 i grundförordningen. Vidare anges att kravet att en utstationerad eller utsänd arbetstagare tidigare var ansluten till det sociala trygghetssystemet i den utsändande medlemsstaten inte omfattar ett krav på att denne är ansluten till samma medlemsstat som dennes arbetsgivare är etablerad i.

9. Artikel 14.5a förtydligar att artikel 13.1 b i i grundförordningen, i vilken det föreskrivs att en person ska omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där företagets eller arbetsgivarens säte eller verksamhetsställe är beläget, endast ska gälla om arbetsgivaren eller företaget normalt bedriver omfattande verksamhet i den medlemsstaten. Om så inte är fallet ska personen omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där arbetsgivarens eller företagets huvudsakliga verksamhet eller huvudsakliga intressen är belägna. Denna bedömning ska göras i enlighet med de kriterier som fastställs i artikel 14.9 och 14.10 i tillämpningsförordningen. Det andra stycket i punkt 5a stryks, eftersom det är överflödigt mot bakgrund av ändringarna av artikel 11.5 i grundförordningen.

10. Artikel 14.12 införs så att det ska finnas en lagvalsregel för att hantera situationer där en person som är bosatt i ett tredjeland utanför tillämpningsområdet för förordningarna är anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater, samtidigt som denne omfattas av lagstiftningen om social trygghet i en av dessa stater. Ändringen innebär att denna person endast ska omfattas av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat där företagets eller arbetsgivarens säte eller verksamhetsställe, eller de huvudsakliga intressena för verksamheten är belägna.

11. Artikel 15.2 ändras för att omfatta utfärdandet av intyg för utlandet (PDA1) för flygbesättning och kabinbesättning som avses i artikel 11.5 i grundförordningen.

12. Artikel 16 ändras för att förenkla förfarandet för fastställande av tillämplig lagstiftning vid arbete i två eller flera medlemsstater. Punkterna 1 och 5 anger att en arbetsgivare kan inleda ett förfarande för arbetstagarnas räkning och att arbetsgivaren bör underrättas om beslutet som fattas om vilken socialförsäkringslagstiftning som ska tillämpas. Ändringar i punkt 2 anger att den institution där arbetsgivaren är

hemmahörande också bör underrättas om beslutet. Ändringen i punkt 3 anger att det nuvarande förfarandet, som först omfattar ett preliminärt avgörande som vinner laga kraft endast om ingen annan berörd institution har bestridit detta beslut inom två månader, ska begränsas till de fall då institutionen på bosättningsorten bestämmer att en annan medlemsstats lagstiftning är tillämplig.

13. Artikel 19 ändras så att det föreskrivs att behöriga institutioner har en skyldighet att kontrollera relevanta uppgifter innan de utfärdar ett PDA1-intyg som fastställer tillämplig lagstiftning för innehavaren av intyget. Detta överensstämmer med domstolens rättspraxis²⁹. Det föreskrivs även att institutioner för social trygghet och yrkesinspektioner, samt skatte- och migrationsmyndigheter ska ha rätt till direkt utbyte av information om en persons socialförsäkringsstatus i syfte att säkerställa fullgörande av juridiska skyldigheter i fråga om sysselsättning, hälsa och säkerhet, invandring och beskattning (detaljerna kring sådana informationsutbyten ska preciseras i ett beslut av administrativa kommissionen). Den behöriga myndigheten ska vara skyldig att ge specifik och adekvat information till de registrerade om de ändamål för vilka personuppgifter behandlas.
14. Avdelning III kapitel 1 ändras för att utvidga dess tillämpning till förmåner vid långvarigt vårdbehov.
15. Artiklarna 23, 24.3, 28.1, 23, 31 och 32 ändras för att säkerställa att de tillämpas på förmåner vid långvarigt vårdbehov. Särskilda system för offentligt anställda ska tas med i förteckningen i bilaga 2.
16. Andra stycket i artikel 43.3, som avser situationer då försäkringsperioder av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring tilldelas olika värden enligt de nationella lagstiftningarna och den behöriga institutionen inte kan fastställa beloppet för perioden i fråga, stryks. Efter en översyn har administrativa kommissionen konstaterat att denna bestämmelse inte längre är nödvändig.
17. Artikel 55.4 ändras för att stärka det kontrollförfarande som avses i tredje stycket genom att de månatliga uppföljningsrapporterna görs obligatoriska.
18. Artikel 55.7 ändras för att föreskriva att nuvarande bestämmelser om export av arbetslöshetsförmåner ska gälla i tillämpliga delar vid export på grundval av artikel 64a i grundförordningen.
19. En ny artikel 55a införs enligt artikel 64a i grundförordningen för att se till att den behöriga institutionen i den medlemsstat där den berörda personen tidigare var försäkrad får all information som behövs för att bedöma dennes rätt till arbetslöshetsförmåner.
20. Artikel 56 ändras för att anpassas till de ändringar som införs i artikel 65 i grundförordningen.
21. Kapitel I i avdelning IV döps om för att visa att detta kapitel även omfattar ersättning för förmåner vid långvarigt vårdbehov som grundar sig på faktiska utgifter eller fasta belopp.
22. Den första strecksatsen i artikel 64.1 ändras för att förbättra tillförlitligheten i beräkningsmetoden för återbetalning på grundval av fasta belopp mellan medlemsstaterna, i enlighet med artikel 24.1 och artiklarna 25 och 26 i

29

Exempelvis mål C-202/97, FTS, punkt 51 EU:C:2000:75, mål C-2/05 Herbosch Kiere, punkt 22 EU:C:2006:69.

grundförordningen, genom att tillämpa tre olika åldersgrupper i förhållande till personer som är 65 år eller äldre.

23. Artikel 65.1 om återbetalning av vårdförmåner på grundval av ett fast belopp ändras för att förtydliga att om det inte är möjligt för en medlemsstat att anmäla de genomsnittliga årliga kostnaderna för ett visst år inom den fastställda tidsfristen, kan administrativa kommissionen på begäran godkänna att de årliga genomsnittliga kostnaderna som offentliggjordes i EUT för närmast föregående år används. Detta undantag kan inte beviljas för flera år i följd.
24. Artikel 70 stryks som en följd av ändringarna i artikel 65 i grundförordningen, där reglerna för återbetalning av arbetslöshetsförmåner för tidigare gränsarbetare avskaffas.
25. Artikel 73.1 och 73.2 ändras och punkt 3 införs för att utvidga tillämpningen av förfarandet för avräkning vid reglering av fordringar till att även gälla de fall som följer av en retroaktiv ändring av tillämplig lagstiftning. Dessutom införs punkt 4 för att se till att förfarandet för avräkning mellan institutionerna inte hindras av tidsfrister som fastställs i nationell lagstiftning. Eftersom en övergångstid på fem år redan har införts i artikel 82.1b i tillämpningsförordningen för återkravsförfarandet, införs punkt 5 för att fastställa att en preskriptionstid på fem år även ska gälla för förfarandet för avräkning enligt artikel 73, genom att man räknar bakåt i tiden från och med det datum när det tvistlösningsförfarande som avses i artiklarna 5.2 och 6.3 i tillämpningsförordningen inleddes.
26. Artiklarna 75–82 och 84 ändras och artikel 85a införs för att uppdatera de indrivningsförfaranden som anges i avdelning V kapitel III i tillämpningsförordningen. De nuvarande förfarandena bygger på bestämmelserna i direktiv 2008/55/EG som senare har ersatts av direktiv 2010/24/EU. Ändringarna utgör ett enhetligt verktyg som ska användas både som verkställighetsåtgärder och standardförfaranden för begäran om ömsesidigt bistånd och delgivning av handlingar och beslut som gäller fordran.
27. Artikel 75 ändras så att det finns en rättslig grund för medlemsstaterna att använda de uppgifter som utbyttts inom det område som omfattas av förordningen även för fastställelse och verkställighet av skatter och avgifter som omfattas av direktiv 2010/24/EU. Dessutom skapas en rättslig grund för myndigheter att utbyta uppgifter utan föregående begäran i fall av återbetalning av sociala avgifter.
28. Artikel 76 ändras för att begränsa möjligheten för medlemsstaterna att vägra lämna upplysningar då detta skulle vara värdefullt för indrivning av en fordran.
29. Artikel 77 ändras för att införa ett enhetligt anmälningsformulär. Ändringen förtydligar också att en begäran om delgivning ska göras om den sökande partens medlemsstat inte kan underrättas i enlighet med sina regler, eller om en begäran från den medlemsstaten skulle medföra orimliga svårigheter.
30. Artikel 78 ändras för att införa undantag från skyldigheten för medlemsstaten att lämna bistånd i ett indrivningsförfarande i de fall där det är uppenbart att fullständig återbetalning inte kan genomföras, eller det skulle medföra orimliga svårigheter.
31. Artikel 79 ändras för att införa ett enhetligt verktyg för indrivning av en fordran, som kan få direkt erkännande i en annan medlemsstat. Införandet av ett enhetligt verktyg

för indrivning hade starkt stöd bland företrädarna för medlemsstaterna i administrativa kommissionen³⁰.

32. Artikel 80 ändras för att förtydliga under vilka omständigheter den anmodade parten får dra av kostnader som uppstått från den indrivna fordran.
33. Artikel 81 anpassas till bestämmelserna om bestridande för att beakta ändringarna om delgivning och det enhetliga verktyget för verkställighet.
34. Artikel 82 ändras för att förtydliga de preskriptionsfrister som tillämpas vid biståndsbegäran för fordringar som är äldre än fem år.
35. Artikel 84 ändras för att klargöra när en medlemsstat får begära bistånd i tillämpningen av säkerhetsåtgärder. Där fastställs vidare att en handling som utformats för att medge säkerhetsåtgärder i den sökande partens medlemsstat inte får bli föremål för erkännande, komplettering, eller ersättande.
36. Artikel 85 ändras för att införa en bestämmelse som klargör den sökande partens skyldighet att ersätta kostnader som uppstått i samband med indrivning utförd av den anmodade parten, i de fall där dessa kostnader inte kan drivas in från gäldenären eller dras av från fordran.
37. Artikel 85a införs så att tjänstemän för den sökande parten tillåts delta i indrivningsförfarandet i en annan medlemsstat, om detta har överenskommit mellan parterna och är i enlighet med den sökande partens rutiner.
38. Artikel 87.6 ändras för att begränsa undantaget av principen om kostnadsfritt ömsesidigt administrativt samarbete enligt denna artikel genom att stryka skyldigheten att återbetala kostnaderna för läkarundersökningar och administrativa kontroller som utförs av institutionen på bosättningsorten eller vistelseorten i de fall där institutionen använder resultaten för att uppfylla skyldigheterna enligt sin egen lagstiftning.
39. Artikel 89.3 stryks eftersom denna bestämmelse nu ingår i artikel 75a i grundförordningen.
40. Artikel 92 stryks för att anpassas till de ändringar som införts i artikel 88 i grundförordningen.
41. Artikel 93 ändras och artikel 94a införs för att hänvisa till övergångsbestämmelserna i artikel 87b i grundförordningen och de särskilda övergångsbestämmelserna för samordning av arbetslöshetsförmåner för tidigare gränsarbetare.
42. Artikel 96 ändras för att ange att de behöriga institutionerna får hänvisa till den omräkningskurs som offentliggjorts i enlighet med artikel 90 i tillämpningsförordningen vid valutaomräkning enligt artikel 107 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen³¹.

Artikel 3

I denna artikel preciseras ikraftträdandet av de nya bestämmelserna.

30 Pacolet, J. och De Wispelaere, F., *Recovery Procedures Report*, Network Statistics FMSSFE, 2015. Rapporten är framtagen i överensstämmelse med översynsskyldigheterna i artikel 86.3 i förordning (EG) nr 987/2009.

31 EUT L 74, 27.3.1972, s. 1-83 (engelskspråkig specialutgåva: serie I, volym 1972(I), s. 160).

Bilaga

1. Bilagan innehåller ändringar av de nuvarande bilagorna i grundförordningen. Dessa bilagor måste uppdateras regelbundet, framför allt till följd av ändringar i nationell lagstiftning.
2. Bilaga I i grundförordningen om undantag från kraven på samordning av familjeförmåner ändras för att återspegla ändringar i nationell lagstiftning som rör förskott på underhållsstöd till barns vårdnadshavare för Slovakien och Sverige och särskilda bidrag vid barns födelse och vid adoption för Ungern, Rumänien och Sverige.
3. Bilaga II i grundförordningen om bilaterala konventioner ändras för att stryka hänvisningen till ”SPANIEN-PORTUGAL”, som har löpt ut.
4. Bilaga III i grundförordningen ändras i enlighet med artikel 87.10a. Uppgifterna om Estland, Spanien, Italien, Litauen, Ungern och Nederländerna stryks, eftersom de upphörde att gälla den 1 maj 2014. Kroatien, Finland och Sverige stryks från bilaga III på egen begäran.
5. I bilaga IV i grundförordningen förtecknas de medlemsstater som beviljar fler rättigheter för pensionstagare som återvänder till den behöriga medlemsstaten. Bilagan uppdateras så att den omfattar Estland, Litauen, Malta, Portugal, Rumänien, Slovakien, Finland och Förenade kungariket, som vill bevilja full tillgång till sjukvårdsförmåner för pensionstagare som återvänder till deras territorier.
6. Bilaga X i grundförordningen, där särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner förtecknas, ändras för att återspegla ändringar i nationell lagstiftning.

Vissa uppgifter stryks, eftersom de förtecknade förmånerna inte längre finns (det tjeckiska socialbidraget, den estniska förmånen för vuxna med funktionsnedsättning, det ungerska transportbidraget, den slovenska allmänna pensionen och det slovenska underhållsbidraget), eller har omdefinierats och är en del av den nationella lagstiftningen om socialt bistånd (det slovenska inkomststödet för pensionstagare).

Nyligen införda förmåner som uppfyller villkoren i artikel 70.2 i grundförordningen måste läggas till (den estniska begravningshjälpen, det rumänska socialbidraget för pensionstagare och mobilitetskomponenten i den brittiska invaliditetsförmånen).

Två av de aktuella uppgifterna för Tyskland och Sverige måste uppdateras, eftersom den nationella lagstiftningen har ändrats.

7. Bilaga XI i grundförordningen, som innehåller särskilda bestämmelser för tillämpningen av lagstiftningen i medlemsstaterna, måste uppdateras.

Ändringen av uppgiften om Tyskland ska säkerställa att den mest förmånliga skattelagstiftningen tillämpas på personer som erhåller föräldrapenning.

I och med ändringen av uppgiften om Estland finns det en metod för att beräkna *pro rata* invaliditetsförmån enligt artikel 52.1b i grundförordningen. Det preciseras att bosättningsperioder i Estland kommer att beaktas från och med 16 års ålder tills dess att invaliditeten inträdde.

I ändringen av uppgiften om Nederländerna anges att personer som får ’jämförbarhetspension’ i enlighet med bilaga XI.1f och deras familjemedlemmar är berättigade till sjukvårdsförmåner i bosättningsmedlemsstaten på Nederländernas

bekostnad. Detta grundar sig på rätten till en jämställd pension och en lagstadgad ålderspension.

Två nya uppgifter införs för Tjeckien och Slovakien i samband med tillämpningen av konventionen om social trygghet av den 29 oktober 1992, som ingicks efter upplösningen av Tjeckoslovakien (redan förtecknad i bilaga II). Målet är att beakta särdragen i deras nya pensionstillägg, som har samband med dessa speciella historiska förhållanden.

De två första punkterna i uppgiften om Sverige bör strykas till följd av domstolens dom i mål C-257/10, *Bergström*, EU:C:2011:839.

Punkterna 1, 2 och 4 i uppgiften om Förenade kungariket ändras för att återspegla ändringarna i den nationella lagstiftningen.

8. En ny bilaga läggs till i grundförordningen, bilaga XII, som kommer att innehålla en förteckning över förmåner vid långvarigt vårdbehov som samordnas enligt kapitel 1a, som det hänvisas till i artikel 35a.3.
9. En ny bilaga läggs till i grundförordningen, bilaga XII, som kommer att innehålla en förteckning över familjeförmåner i form av kontantförmåner, som är avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn, som det hänvisas till i artikel 68b.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och av förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004

(Text av betydelse för EEA och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 48,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Ett moderniserat system för samordning av den sociala tryggheten började tillämpas från och med den 1 maj 2010 genom förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009.
- (2) Dessa förordningar uppdaterades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 465/2012 av den 22 maj 2012 för att komplettera, förtydliga och uppdatera vissa bestämmelser i förordningarna, framför allt vad gäller fastställandet av tillämplig lagstiftning och arbetslöshetsförmåner, och för att göra tekniska anpassningar av hänvisningarna till nationell lagstiftning i bilagorna.
- (3) Vid bedömningar och diskussioner i administrativa kommissionen för samordning av de sociala trygghetssystemen har det framkommit att moderniseringsprocessen bör fortsätta för förmåner vid långvarigt vårdbehov, arbetslöshetsförmåner och familjeförmåner.
- (4) Det förblir viktigt att se till att samordningsreglerna håller jämna steg med det föränderliga rättsliga och samhälleliga sammanhang där de används genom att ytterligare underlätta utövandet av medborgarnas rättigheter och samtidigt säkerställa rättslig tydlighet, en rättvis fördelning av den finansiella bördan mellan institutionerna i de berörda medlemsstaterna, samt förenklad förvaltning och tillämpning av reglerna.
- (5) Det är nödvändigt att säkerställa rättssäkerheten genom att klargöra att tillgången till socialförsäkringsförmåner i den mottagande medlemsstaten för rörliga medborgare som är utanför arbetskraften kan göras avhängig av att de har laglig uppehållsrätt i den medlemsstaten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av

32

EUT C , , s .

den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier³³. För dessa ändamål bör en medborgare som står utanför arbetsmarknaden tydligt åtskiljas från en arbetssökande, vars uppehållsrätt följer direkt av artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- (6) Förmåner vid långvarigt vårdbehov har hittills inte uttryckligen inbegripits i det materiella tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 883/2004, utan har samordnats som förmåner vid sjukdom, vilket leder till rättsosäkerhet för både institutioner och personer som ansöker om förmåner vid långvarigt vårdbehov. Det finns ett behov av att utveckla lämpliga och stabila bestämmelser för förmåner vid långvarigt vårdbehov i förordningen, där det ingår en tydlig definition av sådana förmåner.
- (7) För att säkerställa en tydlig terminologi i EU-lagstiftningen bör begreppet ”utstationering” endast användas för utstationering av arbetstagare i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster³⁴. För att uppnå konsekvent behandling av både anställda och egenföretagare är det dessutom nödvändigt att de särskilda reglerna för fastställande av tillämplig lagstiftning för arbetstagare som är tillfälligt utstationerade i eller utsända till en annan medlemsstat tillämpas konsekvent på både anställda och egenföretagare.
- (8) Vad gäller arbetslöshetsförmåner bör reglerna för sammanläggning av försäkringsperioder tillämpas enhetligt i alla medlemsstater. Med undantag för de arbetstagare som avses i artikel 65.2 bör det i reglerna för sammanläggning av försäkringsperioder i syfte att uppbära arbetslöshetsförmåner införas ett krav på att en försäkrad person senast har varit försäkrad i minst tre månader i den medlemsstaten. Den tidigare behöriga medlemsstaten bör bli behörig för alla försäkrade personer som inte uppfyller detta krav. I detta fall bör registrering hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat där den arbetslösa personen senast var försäkrad ha samma verkan som registrering hos arbetsförmedlingen i den medlemsstat där personen tidigare var försäkrad.
- (9) Till följd av rekommendationerna i rapporten om EU-medborgarskapet 2013³⁵ finns det ett behov av att förlänga den kortaste möjliga perioden för export av arbetslöshetsförmåner från tre till sex månader för att förbättra arbetslösa personers möjligheter att flytta från en medlemsstat till en annan för att söka arbete och deras chanser att återintegreras på arbetsmarknaden, och för att ta itu med kompetensglappet mellan länder.
- (10) Det finns ett behov av att säkerställa mer jämlik behandling av gränsarbetare och andra som arbetar i ett annat land genom att säkerställa att gränsarbetare får arbetslöshetsförmåner från den medlemsstat där de senast var yrkesverksamma, förutsatt att de har arbetat i den medlemsstaten under minst de senaste tolv månaderna.
- (11) Familjeförmåner som är avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn är utformade så att de motsvarar de enskilda och personliga behoven hos den förälder som omfattas av lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och skiljer sig därmed från övriga familjeförmåner, eftersom de är avsedda att kompensera föräldern

33 EGT L 158, 30.4.2004, s. 77.

34 EGT L 018, 21.1.1997, s. 1.

35 COM(2013) 269 final.

för inkomstbortfall eller utebliven lön under perioder för vård av barn i stället för att enbart vara avsedda för allmänna familjeutgifter.

- (12) För att möjliggöra en snabb uppdatering av denna förordning i linje med utvecklingen på nationell nivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till Europeiska kommissionen för att ändra bilagorna i denna förordning och förordning (EG) nr 987/2009. Det är viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016³⁶. Framför allt för att säkerställa lika stor delaktighet i utarbetandet av delegerade akter får Europaparlamentet och rådet alla dokument vid samma tidpunkt som medlemsstaternas experter och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med utarbetandet av delegerade akter.
- (13) För att stödja medlemsstaterna i deras arbete för att bekämpa bedrägerier och felaktigheter i tillämpningen av samordningsreglerna är det nödvändigt att fastställa en mer öppen rättslig grund för att underlätta behandlingen av personuppgifter om personer som omfattas av förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009. Detta skulle ge en medlemsstat möjlighet att regelbundet jämföra uppgifter som innehas av dess behöriga institutioner med uppgifter som en annan medlemsstat innehar för att identifiera felaktigheter eller inkonsekvenser som kräver ytterligare utredning.
- (14) För att skydda de registrerades rättigheter och samtidigt underlätta medlemsstaternas legitima intresse att samarbeta för att verkställa rättsliga skyldigheter är det nödvändigt att tydligt ange de omständigheter under vilka personuppgifter som utbyts enligt dessa förordningar får användas för andra ändamål än socialförsäkringsändamål och att klargöra medlemsstaternas skyldighet att ge specifik och adekvat information till registrerade personer.
- (15) För att påskynda förfarandet för kontroll och återkallande av handlingar (särskilt när det gäller den socialförsäkringslagstiftning som omfattar innehavaren) vid bedrägerier och felaktigheter är det nödvändigt att stärka samarbetet och informationsutbytet mellan den utfärdande institutionen och institutionen som begär ett återkallande. När det råder tvivel om handlingens giltighet eller huruvida de styrkande handlingarna är korrekta, eller när det råder skilda uppfattningar mellan medlemsstater om fastställandet av tillämplig lagstiftning, ligger det i de berörda medlemsstaternas och personernas intresse att de berörda institutionerna når en överenskommelse inom rimlig tid.
- (16) För att säkerställa att samordningsreglerna fungerar ändamålsenligt och effektivt är det nödvändigt att klargöra reglerna för fastställande av tillämplig lagstiftning för arbetstagare som bedriver ekonomisk verksamhet i två eller flera medlemsstater för att uppnå större jämlikhet med de villkor som gäller för arbetstagare som är utstationerade i en medlemsstat eller som har sänts ut till en medlemsstat för att bedriva ekonomisk verksamhet. Dessutom bör de utstationeringsbestämmelser som innebär att den tillämpliga lagstiftningen fortsätter gälla, enbart avse personer som hade en tidigare koppling till det sociala trygghetssystemet i ursprungsmedlemsstaten.
- (17) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) nr 883/2004 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.

Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter³⁷.

- (18) Om en medlemsstat inte är i stånd att inom tidsfristen anmäla den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp för ett visst referensår, måste det finnas ett alternativt sätt för medlemsstaten att lämna anmälningar för det året på grundval av de genomsnittliga årskostnaderna för det omedelbart föregående året som offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Kostnadsersättning för utgifter för vårdförmåner på grundval av fasta belopp bör ligga så nära de faktiska utgifterna som möjligt. Därför bör ett undantag från anmälningsskyldigheten godkännas av administrativa kommissionen och bör inte beviljas för på varandra följande år.
- (19) Med hänsyn till domstolens rättspraxis i målen C-345/09 *van Delft m.fl.*, EU:C:2010:610 och C-543/13 *EU:C:2015:359 Fischer-Lintjens* finns det ett behov av att underlätta retroaktiva ändringar av tillämplig lagstiftning. Därför bör förfarandet för avräkning som gäller i situationer där en medlemsstats lagstiftning tillämpades provisoriskt i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 987/2009 utvidgas till andra fall som följer av en retroaktiv ändring av den tillämpliga lagstiftningen. I detta sammanhang är det dessutom nödvändigt att inte tillämpa olika preskriptionsfrister i nationell lagstiftning för att säkerställa att en retroaktiv reglering mellan institutionerna inte hindras av oförenliga tidsfrister som föreskrivs i nationell lagstiftning. Samtidigt bör det införas en enhetlig preskriptionstid på fem år räknat bakåt från det att det dialogförfarande som avses i artikel 5.2 och 6.3 i denna förordning inleddes, detta så att förfarandet för att lösa sådana tvister inte störs.
- (20) Effektiv indrivning är ett medel för att hindra och angripa bedrägerier och missbruk och säkerställa att de sociala trygghetssystemen fungerar smidigt. Indrivningsförfarandena enligt kapitel III i avdelning IV i förordning 987/2009 grundar sig på förfaranden och regler som fastställs i direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder³⁸. Detta direktiv har ersatts av direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder³⁹, genom vilket det infördes ett enhetligt instrument för verkställighetsåtgärder och ett standardformulär för anmälan av instrument och åtgärder som rör fordringar. Vid administrativa kommissionens översyn i enlighet med artikel 86.3 i förordning 987/2009 framkom det att de flesta medlemsstaterna ansåg att det var fördelaktigt att använda ett enhetligt instrument för verkställighet liknande det som föreskrivs i direktiv 2010/24/EU. Därför är det nödvändigt att reglerna för ömsesidigt bistånd i fråga om indrivning av fordringar som rör social trygghet återspeglar de nya åtgärderna i direktiv 2010/24/EU för att säkerställa att indrivningen blir effektivare och att samordningsreglerna fungerar smidigt.
- (21) Bilagorna i förordning (EG) nr 883/2004 behöver anpassas för att beakta ändringar av lagstiftningen i vissa medlemsstater och för att säkerställa rättssäkerheten för berörda parter.

37 EGT L 55, 28.2.2011, s. 13.

38 EGT L 150, 10.6.2008, s. 28.

39 EGT L 84, 31.3.2010 s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 883/2004 ska ändras på följande sätt:

1. I skäl 2 ska en andra mening läggas till:

”Artikel 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt garanterar varje unionsmedborgare rätt till fri rörlighet, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen.”
2. I skäl 5 ska följande mening läggas till efter ”olika nationella lagstiftningar [säkerställas] för berörda personer”:

”med förbehåll för de villkor som gäller tillgång för rörliga EU-medborgare utanför arbetskraften till socialförsäkringsförmåner i den mottagande medlemsstaten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier⁴⁰.”
3. Efter skäl 5 ska följande införas:

”5a Domstolen har fastställt att medlemsstater har rätt att åt EU-medborgare utanför arbetskraften ge tillgång till socialförsäkringsförmåner i den mottagande medlemsstaten, vilket inte utgör socialt bistånd i den mening som avses i direktiv 2004/38/EG och som villkor ställa uppehållsrätt i den mening som avses i det direktivet. Kontroll av uppehållsrätten bör göras i enlighet med kravet i direktiv 2004/38/EG. I detta syfte bör en medborgare utanför arbetskraften tydligt åtskiljas från en arbetssökande vars uppehållsrätt följer direkt av artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. För att förbättra klarheten angående rättsläget för medborgare utanför arbetskraften och institutioner behövs kodifiering av denna rättspraxis.

5b Medlemsstaterna bör se till att rörliga EU-medborgare utanför arbetskraften inte hindras från att uppfylla kravet på att ha en heltäckande sjukförsäkring i den mottagande medlemsstaten i enlighet med direktiv 2004/38/EG. Detta kan innebära att låta sådana medborgare på ett proportionellt sätt bidra till ett sjukförsäkringssystem i den medlemsstat där de har sin hemvist.

5c Utan att det påverkar de begränsningar av rätten till likabehandling för personer utanför arbetskraften som följer av direktiv 2004/38/EG eller på annat sätt i enlighet med unionslagstiftningen, bör ingenting i denna förordning begränsa de grundläggande rättigheterna som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, bland annat rätten till mänsklig värdighet (artikel 1) och rätten till liv (artikel 2) och rätten till hälsoskydd (artikel 35).”
4. I skäl 18 b ska första meningen ersättas med följande:

I bilaga III, del FTL, punkt 14 till kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och förordning (EG) nr 216/2008, ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 83/2014 av den 29 januari 2014 om ändring av förordning (EU) nr 965/2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i

40

EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och förordning (EG) nr 216/2008⁴¹ definieras begreppet ”stationeringsort” för flygbesättning och kabinpersonal som den av operatören för varje besättningsmedlem fastställda ort där besättningsmedlemmen vanligen inleder och avslutar en tjänstgöringsperiod eller en serie tjänstgöringsperioder, och där operatören vanligen inte är ansvarig för besättningsmedlemmens inkvartering.”

5. Skäl 24 ska ersättas med följande:

”24 Förmåner vid långvarigt vårdbehov för försäkrade personer och deras familjemedlemmar behöver samordnas enligt särskilda bestämmelser som i princip följer bestämmelser för sjukförmåner i enlighet med domstolens rättspraxis. Det är också nödvändigt att föreskriva särskilda bestämmelser vid sammanträffande av kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov och vårdförmåner vid långvarigt vårdbehov.”

6. Efter skäl 35 ska följande införas:

”35a Familjeförmåner i form av kontantförmåner som är avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn är enskilda rättigheter som är personliga för den förälder som omfattas av lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten. Med tanke på dessa familjeförmånars särskilda egenskaper bör sådana förmåner förtecknas i del I i bilaga XIII till den här förordningen och förbehålls uteslutande den berörda föräldern. Medlemsstater med sekundär behörighet kan välja att prioriteringsregler när rätter till familjeförmåner enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta sammanträffar inte ska tillämpas på sådana förmåner. Om en medlemsstat väljer att inte tillämpa prioriteringsreglerna ska den göra det konsekvent för alla ersättningsberättigade personer i motsvarande situation och det ska förtecknas i del II i bilaga XIII.”

7. Efter skäl 39 ska följande införas:

”39a Tillämplig EU-lagstiftning för skydd av personuppgifter, särskilt förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning)⁴², ska tillämpas på behandling av personuppgifter enligt denna förordning.”

8. Efter skäl 45 ska följande skäl införas:

”46 För att möjliggöra en snabb uppdatering av denna förordning i takt med utvecklingen på nationell nivå bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till Europeiska kommissionen vad gäller ändring av bilagorna till denna förordning och förordning (EG) nr 987/2009. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, bland annat på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016⁴³. Särskilt för att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelserna av delegerade akter ska Europaparlamentet och rådet få alla dokument samtidigt som medlemsstaternas experter och deras experter

41 EUT L 28, 31.1.2014, s. 17.

42 EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

43 COM(2015) 216 final.

ska systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelser av delegerade akter.

(47) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, bland annat skydd av personuppgifter (artikel 8), fritt yrkesval och rätt att arbeta (artikel 15), rätt till egendom (artikel 17), icke-diskriminering (artikel 21), barnets rättigheter (artikel 24), äldres rättigheter (artikel 25), integrering av personer med funktionshinder (artikel 26), familjeliv och yrkesliv (artikel 33), rätten till social trygghet och socialt stöd (artikel 34), hälsoskydd (artikel 35) och rörelse- och uppehållsfrihet (artikel 45), och den måste genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.

(48) Ingenting i denna förordning får begränsa de oberoende rättigheter och skyldigheter som fastställs i Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna, bland annat rätten till liv (artikel 2), rätten till skydd mot omänsklig eller förnedrande behandling (artikel 3), rätten till egendom (artikel 1 i det första tilläggsprotokollet) och rätten till icke-diskriminering (artikel 14), och denna förordning måste genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.”

9. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt c ska ”avdelning III, kapitlen 1 och 3” ersättas med ”avdelning III, kapitlen 1, 1a och 3”.
- b) I punkt i 1 ii ska efter orden ”avdelning III, kapitel 1 om sjukdom, moderskap och liknande faderskapsförmåner” orden ”och kapitel 1a om förmåner vid långvarigt vårdbehov” införas.
- c) I punkt va i ska efter orden ”avdelning III kapitel 1 (förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner)” orden ”och kapitel 1a (förmåner vid långvarigt vårdbehov)” införas och den sista meningen stryks.
- d) Följande led ska införas efter led va):

”vb) vårdförmån vid långvarigt vårdbehov: varje vårdförmån, kontantförmån eller en kombination av båda för personer som under längre tid på grund av ålder, funktionshinder, sjukdom eller funktionsnedsättning behöver betydande hjälp av en annan person eller personer för att utföra aktiviteter i det dagliga livet, däribland stöd för personligt självbestämmande; detta inbegriper förmåner som beviljas personer som tillhandahåller sådan hjälp.”

10. I artikel 3.1 ska följande led införas efter led b:

”ba) förmåner vid långvarigt vårdbehov;”

11. Artikel 4 i förordning (EG) nr 883/2004 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Likabehandling

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, ska de personer på vilka denna förordning ska tillämpas ha samma rättigheter och skyldigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.

2. En medlemsstat får kräva att en EU-medborgare utanför arbetskraften som är bosatt i den medlemsstaten får tillgång till den medlemsstatens socialförsäkringsförmåner enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG

av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier⁴⁴.”

12. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska orden ”kontanta sjukvårdsförmåner som är obegränsade i tid” ersättas med orden ”kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov”.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Arbete som innebär att en medlem av flygbesättningen eller kabinbesättningen utför tjänster som rör passagerar- eller godsbefordran, ska anses vara arbete som bedrivs uteslutande i den medlemsstat där stationeringsorten, enligt definitionen i bilaga III, del FTL till kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och förordning (EG) nr 216/2008, ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 83/2014 av den 29 januari 2014⁴⁵, är belägen.”

13. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Särskilda bestämmelser

1. En person som arbetar som anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet i den medlemsstaten och arbetsgivaren sänder ut i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁴⁶ eller som arbetsgivaren stationerar för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat, ska fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att detta arbete inte varar längre än 24 månader och att personen inte sänds ut för att ersätta en annan anställd eller egenföretagare som tidigare stationerats eller sänts ut i den mening som avses i denna artikel.

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och som ska bedriva liknande verksamhet i en annan medlemsstat, ska fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att verksamheten inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte ersätter en annan anställd eller egenföretagare.”

14. I artikel 13 ska följande införas som punkt 4a efter punkt 4:

”4a En person som får kontanta arbetslöshetsförmåner från en medlemsstat och som samtidigt arbetar som anställd eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat ska omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat som betalar ut arbetslöshetsersättning.”

15. I artikel 32 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. Om en familjemedlem har en härledd rätt till förmåner enligt flera medlemsstaters lagstiftning ska följande prioritetsregler tillämpas:

a) Om det gäller rättigheter som förvärvats på olika grunder ska prioritetsordningen vara följande:

44 EUT L 158, 30.4.2004, s. 77.

45 EUT L 28, 31.1.2014, s. 17.

46 EGT L 018, 21.1.1997, s. 1.

- i) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.
 - ii) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av uttag av pension.
 - iii) Rättigheter som den försäkrade personen förvärvat på grund av bosättning.
- b) Om det gäller härledda rättigheter som förvärvats på samma grunder ska prioritetsordningen fastställas efter familjemedlemmens bosättningsort som tilläggs-kriterium.
 - c) Om det är omöjligt att fastställa en prioritetsordning enligt föregående kriterier ska, som sista kriterium, den försäkrade personens längsta försäkringsperiod i ett nationellt pensionssystem tillämpas.”
16. Artikel 34 ska utgå.
17. Efter artikel 35 ska följande kapitel införas:

”KAPITEL 1a

Förmåner vid långvarigt vårdbehov

Artikel 35a

Allmänna bestämmelser

1. Utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i detta kapitel ska artiklarna 17–32 i tillämpliga delar gälla förmåner vid långvarigt vårdbehov.
2. Administrativa kommissionen ska utarbeta en utförlig förteckning över förmåner vid långvarigt vårdbehov som uppfyller kriterierna i artikel 1 vb i denna förordning genom att specificera vilka som utgör vårdförmåner och vilka kontantförmåner.
3. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna bevilja kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov enligt andra kapitel i avdelning III om förmånerna och de särskilda villkoren för förmånen är förtecknade i bilaga XII och förutsatt att resultatet av en sådan samordning är minst lika gynnsamt för förmånstagarna som om förmånen hade samordnats enligt detta kapitel.

Artikel 35b

Sammanträffande av förmåner vid långvarigt vårdbehov

1. 1. Om en person som erhåller kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov som beviljas enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning, samtidigt och enligt detta kapitel får vårdförmåner vid långvarigt vårdbehov från institutionen där personen är bosatt eller vistas i en annan medlemsstat, och ersättning för kostnaderna för dessa vårdförmåner även ska betalas av en institution i den första medlemsstaten enligt artikel 35c, ska den allmänna bestämmelsen om sammanträffande av förmåner i artikel 10 tillämpas, varvid endast följande begränsning ska gälla: kontantförmånen ska minskas med det belopp som ska ersättas för den vårdförmån som kan begäras enligt artikel 35c från institutionen i den första medlemsstaten.
2. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får komma överens om andra eller kompletterande åtgärder, som dock inte ska vara mindre gynnsamma för de berörda personerna än de principer som fastställs i punkt 1.

Artikel 35c

Återbetalning mellan institutioner

1. Artikel 35 ska i tillämpliga delar gälla förmåner vid långvarigt vårdbehov.
2. Om lagstiftningen i en medlemsstat där den behöriga institutionen enligt detta kapitel är belägen inte föreskriver förmåner vid långvarigt vårdbehov ska den institution som är eller skulle vara behörig i den medlemsstaten enligt kapitel 1 för ersättning för förmåner vid sjukdom som beviljats i en annan medlemsstat anses vara den behöriga institutionen enligt kapitel 1a.”
18. I artikel 50.2 ska orden ”artikel 52.1 a eller 52.1 b” ersättas med ”artikel 52.1 b”.
19. Artikel 61 ska ersättas med följande:

”Artikel 61

Särskilda bestämmelser för sammanläggning av försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare

1. Utom i de fall som avses i artikel 65.2 ska artikel 6 tillämpas endast om den berörda personen senast har fullgjort en försäkringsperiod, anställningsperiod eller en period som egenföretagare på minst tre månader i enlighet med den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner görs.
2. Om den arbetslösa personen inte uppfyller villkoren för sammanläggning av perioder enligt punkt 1 för att den totala längden på de senast fullgjorda försäkringsperioderna, anställningsperioderna eller perioderna av verksamhet som egenföretagare i den medlemsstaten är mindre än tre månader, ska personen ha rätt till arbetslöshetsförmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat där den arbetslösa personen tidigare har fullgjort sådana perioder, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i artikel 64a.”
20. Artikel 64 ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1c ska ”tre” ersättas med ”sex” och ”med tre månader till högst sex månader” ersättas med ”med sex månader till slutet av den period under vilken personen har rätt till förmåner”.
 - b) I punkt 3 ska ”tre” ersättas med ”sex” och ”upp till högst sex månader” ersättas med ”till slutet av perioden för rätt till förmåner”.
21. Efter artikel 64 ska följande artikel 64a läggas till:

“Artikel 64a

Särskilda bestämmelser för arbetslösa personer som beger sig till en annan medlemsstat utan att uppfylla villkoren i artikel 61.1 och artikel 64

- I de situationer som avses i artikel 61.2 ska den medlemsstat vars lagstiftning den arbetslösa personen omfattas av bli behörig att tillhandhålla arbetslöshetsförmåner. De ska utges på bekostnad av den behöriga institutionen för den period som fastställs i artikel 64.1 c om den arbetslösa personen ställer sig till förfogande för arbetsförmedlingen i den medlemsstat där han eller hon senast var försäkrad och uppfyller villkoren i den medlemsstatens lagstiftning. Artikel 6.2–6.4 ska gälla i tillämpliga delar.”
22. Artikel 65 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Arbetslösa som var bosatta i en annan medlemsstat än i den behöriga staten

1. En arbetslös person som under sin senaste anställning eller period av verksamhet som egenföretagare var bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten ska ställa sig till den tidigare arbetsgivarens eller arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten. Personen ska erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten som om personen vore bosatt i denna stat. Förmånerna ska utges av institutionen i den behöriga medlemsstaten.

2. Genom undantag från punkt 1 ska en helt arbetslös person som under sin senaste anställning eller period av verksamhet som egenföretagare var bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten och som inte fullgjort en försäkringsperiod på minst 12 månader uteslutande enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten, ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat där han är bosatt. Personen ska erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten som om han eller hon hade fullgjort alla försäkringsperioder enligt lagstiftningen i den medlemsstaten. Förmånerna ska utges av bosättningsmedlemsstatens institution. Alternativt kan en helt arbetslös person som det hänvisas till i denna punkt som skulle ha rätt till arbetslöshetsförmåner enbart enligt nationell lagstiftning i den behöriga medlemsstaten om personen vore bosatt i den medlemsstaten istället välja att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstaten och erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstaten som om han eller hon vore bosatt där.

3. Om en helt arbetslös person som avses i punkterna 1 eller 2 inte vill ställa sig eller fortsätta att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten efter att ha registrerat sig där utan vill söka arbete i bosättningsmedlemsstaten eller den medlemsstat där personen senast var verksam ska artikel 64, utom artikel 64.1 a, också tillämpas på motsvarande sätt. Den behöriga institutionen får förlänga den period som anges i artikel 64.1 c första meningen, som dock inte får överskrida den tid under vilken personen har rätt till förmåner.

4. En helt arbetslös person som avses i denna artikel får förutom att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten även ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den andra medlemsstaten.

5. Punkterna 2–4 i denna artikel ska inte tillämpas på en person som är delvis eller periodvis arbetslös.”

23. Efter artikel 68a ska följande införas:

”Artikel 68b

Särskilda bestämmelser för familjeförmåner i form av kontantförmåner som är avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn

1. Familjeförmåner i form av kontantförmåner som är avsedda att ersätta inkomstbortfall under perioder för vård av barn och som förtecknas i del 1 i bilaga XIII ska beviljas enbart åt den person som omfattas av lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och personens familjemedlemmar ska inte ha någon härledd rätt till sådana förmåner. Artikel 68a i denna förordning ska inte tillämpas på sådana förmåner och den behöriga institutionen ska inte vara skyldig att beakta en ansökan som inlämnats av den andra föräldern, av en person som betraktas som förälder eller av en person eller institution som är barnets eller barnens vårdnadshavare enligt artikel 60.1 i tillämpningsförordningen.

2. Med avvikelse från artikel 68.2, vid sammanträffande av rätt till förmåner enligt motstridig lagstiftning eller motstridiga lagstiftningar får en medlemsstat bevilja en

familjeförmån som anges i punkt 1 i sin helhet åt en förmånstagare oavsett det belopp som föreskrivs i den första statens lagstiftning. Medlemsstater som väljer att tillämpa ett sådant undantag ska förtecknas i del 2 i bilaga XIII med hänvisning till den familjeförmån som undantaget gäller.”

24. Efter artikel 75 ska följande artikel införas som artikel 75a i ”AVDELNING V DIVERSE BESTÄMMELSER”:

“Artikel 75 a

Behöriga myndigheters skyldigheter

1. De behöriga myndigheterna ska se till att deras institutioner är informerade om och tillämpar alla bestämmelser, oavsett om det rör sig om lagstiftning eller inte, inklusive beslut av administrativa kommissionen, inom de områden som täcks av och enligt de villkor som föreskrivs i denna förordning och tillämpningsförfordningen.
2. För att se till att man fattar rätt beslut om vilken lagstiftning som ska tillämpas ska de behöriga myndigheterna främja samarbete mellan medlemsstaternas institutioner och yrkesinspektioner.”

25. Efter artikel 76 ska följande artikel införas som artikel 76a:

”Artikel 76a

Befogenhet att anta genomförandeakter

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter som specificerar vilket förfarande som ska följas för att säkerställa enhetlig tillämpning av artiklarna 12 och 13 i denna förordning. Dessa rättsakter ska upprätta ett standardförfarande bland annat för tidsfrister för:
 - Utfärdande, format och innehållet i ett intyg som styrker vilken socialförsäkringslagstiftning innehavaren omfattas av.
 - Fastställande av i vilka situationer intyget ska utfärdas.
 - De faktorer som ska styrkas innan intyget kan utfärdas.
 - Återkallande av intyget om den behöriga institutionen i anställningsstaten bestrider att intyget är korrekt eller giltigt.
2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011⁴⁷.
3. Kommissionen ska biträddas av administrativa kommissionen som ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.”

26. Artikel 87b ska ändras på följande sätt:

”Artikel 87b

Övergångsbestämmelse för tillämpningen av förordning (EU) xxxx⁴⁸

1. Ingen rätt ska förvärfas enligt förordning (EU) xxxx för tiden före den dag då den börjar tillämpas.

⁴⁷ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁴⁸ [To be inserted/Ska läggas in]

2. Alla försäkringsperioder och i förekommande fall alla anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den dag då [förordning (EU) xxxx] börjar tillämpas i den berörda medlemsstaten, ska beaktas vid fastställandet av rättigheter enligt denna förordning.

3. Om inget annat följer av punkt 1 ska en rättighet enligt förordning (EU) xxxx förvärfvas även om rätten hänför sig till ett försäkringsfall som inträffade före den dag då den började tillämpas i den berörda medlemsstaten.

4. Artiklarna 61, 64 och 65 i denna förordning som är i kraft före [den dag då förordning (EU) xxxx träder i kraft] ska fortsätta att gälla arbetslöshetsförmåner som beviljats personer vars arbetslöshet började före denna dag.”.

27. Artikel 88 ska ersättas med följande:

”Artikel 88

Delegerade befogenheter att uppdatera bilagorna

Kommissionen har befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 88a att regelbundet ändra bilagorna till denna förordning och tillämpningsförordningen på begäran av administrativa kommissionen.

Artikel 88a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 88 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [den dag då förordning (EU) xxxx träder i kraft].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 88 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid en senare i beslutet angiven dag. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 88 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat Europeiska kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”.

28. Bilagorna I, II, III, IV, X och XI ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

29. Bilagorna XII och XIII ska läggas till i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 987/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Följande skäl ska införas efter skäl 18:

”18a Det krävs vissa särskilda regler och förfaranden för återbetalning av kostnader för förmåner som uppstått för en bosättningsmedlemsstat om personerna är försäkrade i en annan medlemsstat. Medlemsstater som behöver få kostnadsersättning på grundval av fasta utgifter bör anmäla den genomsnittliga årskostnaden per person inom utsatt tidsfrist för att utgifterna ska kunna återbetalas så snabbt som möjligt. Om en medlemsstat inte kan anmäla den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp för ett referensår inom utsatt tidsfrist, måste det finnas ett alternativ sätt för medlemsstaten att lämna ansökningar för det året på grundval av de genomsnittliga årskostnader som offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Kostnadsersättningen för utgifterna för vårdförmåner på grundval av fasta belopp bör ligga så nära de faktiska utgifterna som möjligt. Därför bör ett undantag från anmälningsskyldigheten godkännas av administrativa kommissionen och det bör inte beviljas för ett påföljande år.”

2. Skäl 19 ska ersättas med följande:

”19 Förfarandena mellan institutionerna vid ömsesidigt bistånd i fråga om indrivning av fordringar som rör social trygghet bör stärkas i syfte att garantera att indrivningen blir effektivare och att systemen för social trygghet fungerar smidigt. Effektiv indrivning är också ett medel för att hindra och angripa missbruk och bedrägerier och ett sätt att garantera de sociala systemens hållbarhet. Detta innebär att nya förfaranden måste antas med utgångspunkt från ett antal befintliga bestämmelser i rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder⁴⁹, särskilt genom antagande av enhetliga indrivningsinstrument och standardförfaranden vid ömsesidigt bistånd och delgivning av instrument och åtgärder för indrivning av fordringar som rör social trygghet.”

3. Följande skäl ska införas efter skäl 24:

”25 Administrativa kommissionen antog beslut nr H5 av den 18 mars 2010 om samarbete för att förhindra bedrägerier och felaktigheter inom ramen för rådets förordning (EG) nr 883/2004 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om samordning av de sociala trygghetssystemen⁵⁰, som betonar att åtgärder för att förhindra bedrägerier och felaktigheter är en del av korrekt genomförande av förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning. För rättssäkerhetens skull innehåller därför denna förordning en klar rättslig grund som tillåter de behöriga institutionerna att utbyta personuppgifter med relevanta myndigheter i den medlemsstat där personer vistas eller är bosatta med hänseende till personer vars rättigheter och skyldigheter enligt förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning redan har fastställts, i syfte att identifiera bedrägerier och felaktigheter som en del av pågående korrekt genomförande av dessa förordningar. Det är också nödvändigt att ange de omständigheter under vilka man får behandla personuppgifter för andra ändamål än social trygghet, däribland att kontrollera efterlevnaden av rättsliga skyldig

49 EUT L 84, 31.3.2010, s. 1.

50 EUT C 2010, 149.05.

26 För att skydda berörda personers rättigheter bör medlemsstaterna se till att alla förfrågningar om uppgifter och svar är nödvändiga och proportionella för korrekt genomförande av förordning (EG) nr 883/2004 och denna förordning i enlighet med den europeiska lagstiftningen om skydd av personuppgifter. Utbytet av uppgifter får inte leda till att rätten till förmåner automatiskt stryks och alla beslut som fattats på grundval av utbytet bör respektera de grundläggande rättigheterna och friheterna för den berörda personen så att det grundas på tillräcklig bevisning och rätten till ett rättvist överklagandeförfarande.”.

4. I artikel 1.2 ska följande led införas efter led e:

”ea) bedrägeri: varje uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet i syfte att få socialförsäkringsförmåner eller att undvika att betala socialförsäkringsavgifter i strid med lagstiftningen i en medlemsstat.”.

5. I artikel 2 ska följande punkter 5–7 läggas till efter punkt 4:

”5. När en persons rättigheter eller skyldigheter som omfattas av grundförordningen eller tillämpningsförordningarna har fastställts får den behöriga institutionen begära att institutionen i medlemsstaten där personen är bosatt eller vistas lämnar personuppgifter. Begäran och eventuella svar ska gälla information som gör det möjligt för den behöriga medlemsstaten att identifiera eventuella oriktiga uppgifter eller beslut som ligger till grund för fastställandet av en persons rättigheter eller skyldigheter enligt grundförordningen eller tillämpningsförordningen. En begäran kan också göras även om det inte råder någon tvekan om att de uppgifter som ingår i handlingarna eller som ligger till grund för beslutet i ett särskilt fall, är giltiga eller riktiga. Begäran om uppgifter och alla svar måste vara nödvändiga och proportionerliga.

6. Administrativa kommissionen ska upprätta en detaljerad förteckning över de typer av begäran om uppgifter och svar som får göras enligt punkt 5 och Europeiska kommissionen ska offentliggöra förteckningen på lämpligt sätt. Endast begäran om uppgifter och svar som förtecknas är tillåtna.

7. Begäran och eventuella svar ska uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmänna dataskyddsförordningen),⁵¹ vilket även föreskrivs i artikel 77 i grundförordningen.”.

6. I artikel 3 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3 När medlemsstaterna samlar in, överför eller behandlar personuppgifter enligt den egna lagstiftningen för att kunna tillämpa grundförordningen, ska de se till att de berörda personerna fullt ut kan utöva sina rättigheter i fråga om skydd av personuppgifter, i enlighet med unionsbestämmelserna om skydd för enskilda med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, särskilt vad gäller rätten att ha tillgång till, korrigera, invända mot användningen av sådana personuppgifter och vara helt underlättad om skyddet vid individuella beslut grundade på databehandling. En registrerad person ska få utöva sin rätt till tillgång till sina personuppgifter som behandlats i enlighet med denna förordning genom att vända sig antingen till den myndighet som har uppgifterna eller till den behöriga institutionen där personen är bosatt.”.

7. I artikel 5 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

51 [To be inserted/Ska läggas in]

”1. De handlingar som en medlemsstats institution utfärdar för att intyga en persons ställning vid tillämpningen av grundförordningen och tillämpningsförordningen samt de styrkande underlag som ligger till grund för utfärdandet av handlingarna, ska godtas av de andra medlemsstaternas institutioner så länge som de inte återkallas eller förklaras ogiltiga av den medlemsstat där de har utfärdats. Sådana handlingar är giltiga endast om alla delar som anges vara obligatoriska är ifyllda.

2. När det råder tvivel om handlingens giltighet eller huruvida de fakta som ligger till grund för de uppgifter som anges i handlingen är korrekta, ska institutionen i den medlemsstat som tar emot handlingen vända sig till den utfärdande institutionen och begära nödvändiga förtydliganden och, i förekommande fall, att handlingen återkallas.

a) Om den utfärdande institutionen får en sådan begäran ska den ompröva grunderna för utfärdandet av handlingen och, vid behov, återkalla eller korrigera den inom 25 arbetsdagar från mottagandet av begäran. Om man upptäcker att sökanden gjort sig skyldig till ett obestridligt fall av bedrägeri i fråga om handlingen ska den utfärdande institutionen återkalla eller korrigera handlingen omedelbart med retroaktiv effekt.

b) Om den utfärdande institutionen, efter att ha omprövat grunderna för utfärdandet av handlingen inte kan upptäcka eventuella fel ska den sända alla styrkande handlingar till den begärande institutionen inom 25 arbetsdagar från mottagandet av begäran. I brådskande fall, där skälen till ärendets brådskande natur klart anges i begäran, ska detta ske inom två arbetsdagar från och med mottagandet av begäran, oavsett om den utfärdande institutionen eventuellt inte har avslutat sina överläggningar enligt a ovan.

c) Om den begärande institutionen efter att ha mottagit bevisningen fortfarande tvivlar på handlingens giltighet eller huruvida de fakta som ligger till grund för de uppgifter som anges i handlingen är korrekta eller riktigheten när det gäller de faktiska omständigheter som ligger till grund för de uppgifter som anges däri, får den lägga fram bevis för detta och lämna in en ny begäran om förtydligande och i förekommande fall att den utfärdande institutionen drar tillbaka handlingen enligt förfarandet och tidsramar ovan.”.

8. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

A) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpningen av artikel 12.1 i grundförordningen menas med ”en person som är anställd i en medlemsstat hos en arbetsgivare som vanligen bedriver sin verksamhet där, när personens arbetsgivare stationerar denne för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁵² eller som arbetsgivaren sänder ut till en annan medlemsstat”, bl.a. en person som anställs i syfte att sändas ut till en annan medlemsstat under förutsättning att den berörda personen, omedelbart innan denne tillträder anställningen, redan omfattas av lagstiftningen i den utsändande medlemsstaten enligt avdelning II i grundförordningen.”.

b) Punkt 5 a ska ersättas med följande:

”5a. Vid tillämpning av avdelning II i grundförordningen ska ”säte eller verksamhetsställe” avse det säte eller verksamhetsställe där företagets väsentliga beslut fattas och där dess centrala förvaltningsfunktioner utförs, förutsatt att företaget bedriver en väsentlig del av sin verksamhet i denna medlemsstat. I annat fall ska det anses vara beläget i den medlemsstat där företagets huvudsakliga intressen finns enligt kriterierna i punkterna 9 och 10.”.

c) En ny punkt 12 ska införas efter punkt 11

”12. Om en person som är bosatt utanför unionens territorium arbetar som anställd eller egenföretagare i två eller flera medlemsstater och om denna person enligt nationell lagstiftningen i en av dessa medlemsstater omfattas av lagstiftningen i den staten ska bestämmelserna i grundförordningen och tillämpningsförordningen om fastställandet av tillämplig lagstiftning gälla i tillämpliga delar under förutsättning att personen anses vara bosatt i den medlemsstat där företaget har sitt säte eller verksamhetsställe eller där personens arbetsgivare eller personens verksamhet har sina huvudsakliga intressen.

9. Artikel 15.2 ska ersättas med följande:

”2. Punkt 1 ska i tillämpliga delar gälla för personer som omfattas av artikel 11.3 d och 11.5 i grundförordningen.”

10. I artikel 16 ska punkterna 1, 2, 3 och 5 ersättas med följande:

”1. En person som arbetar som anställd eller utövar verksamhet i två eller flera medlemsstater eller dennes arbetsgivare ska informera den institution som utsetts av den behöriga myndigheten i personens bosättningsmedlemsstat om detta.

2. Den utsedda institutionen i bosättningsorten ska, med beaktande av artikel 13 i grundförordningen och artikel 14 i tillämpningsförordningen, utan dröjsmål fastställa vilken lagstiftning som är tillämplig på den berörda personen. Institutionen ska underrätta de utsedda institutionerna i varje medlemsstat där verksamhet utövas eller där arbetsgivaren är belägen.

3. Om den institutionen fastställer att lagstiftningen i en annan medlemsstat gäller ska den fatta ett provisoriskt beslut och utan dröjsmål underrätta institutionen i den medlemsstat som den anser vara behörig om detta provisoriska beslut. Beslutet blir slutgiltigt inom två månader efter det att den institution som har utsetts av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten har informerats om det, om inte den senare institutionen meddelar den förstnämnda institutionen och de berörda personerna att den ännu inte kan godkänna beslutet, eller att den har en avvikande åsikt om detta.

5. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning, antingen provisoriskt eller slutgiltigt, har fastställts vara tillämplig ska utan dröjsmål underrätta den berörda personen och/eller personens arbetsgivare om detta.”

11. Följande punkter ska införas efter artikel 19.2:

”3. Om en institution blir ombedd att utfärda det intyg som avses ovan ska den göra en ändamålsenlig bedömning av relevanta fakta och garantera att den information som ligger till grund för intyget är korrekt.

4. Om nödvändigt för utövandet av en lagstiftande befogenhet på nationell nivå och på unionsnivå ska utbyte av relevanta uppgifter om de berörda personernas rättigheter och skyldigheter i fråga om social trygghet ske mellan de behöriga

institutionerna och yrkesinspektionerna, de berörda staternas invandrings- eller skattemyndigheter, till exempel behandling av personuppgifter för andra ändamål än för verkställandet av en persons rättigheter och skyldigheter enligt grundförordningen eller denna förordning, särskilt för att säkerställa efterlevnaden av relevanta rättsliga skyldigheter vad gäller arbetsrätt och lagstiftning om hälsa och säkerhet, migration och beskattning. Ytterligare uppgifter ska fastställas genom administrativa kommissionens beslut.

5. Behöriga myndigheter är skyldiga att tillhandahålla berörda personer specifik och korrekt information om behandlingen av deras personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmänna dataskyddsförordningen),⁵³ vilket även föreskrivs i artikel 77 i grundförordningen och ska uppfylla kraven i artikel 3.3 i denna förordning.”.

12. Följande artikel ska införas som artikel 20a efter artikel 20:

”Artikel 20 a

Befogenhet att anta genomförandeakter

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter som specificerar vilket förfarande som ska följas för att säkerställa enhetlig tillämpning av artiklarna 12 och 13 i grundförordning. Dessa rättsakter ska upprätta ett standardförfarande bland annat för tidsfrister för:

- Utfärdande, format och innehållet i ett intyg som styrker vilken socialförsäkringslagstiftning innehavaren omfattas av.
- Fastställande av i vilka situationer intyget ska utfärdas.
- Vilka faktorer som ska styrkas innan intyget kan utfärdas.
- Återkallande av intyget om den behöriga institutionen i anställningsstaten bestrider att intyget är korrekt eller giltigt.

2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011⁵⁴.

3. Kommissionen ska biträdas av administrativa kommissionen som ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.”

13. I avdelning III ska kapitel I ersättas med följande:

”förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner samt förmåner vid långvarigt vårdbehov”.

14. I slutet av artikel 23 ska följande mening läggas till:

Denna bestämmelse ska i tillämpliga delar gälla förmåner vid långvarigt vårdbehov.

15. I artikel 24.3 ska ”och 26” ersättas med ”, 26 och 35a”.

16. I artikel 28.1 efter ”enligt artikel 21.1” i grundförordningen ska följande läggas till ”enligt artikel 35a i denna”.

17. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

- a) Titeln ska ersättas med följande:

53 [To be inserted/Ska läggas in]

54 EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

”Tillämpning av artikel 35b i grundförordningen”.

b) I punkt 1 ska ”artikel 34” ersättas med ”artikel 35b”.

c) I punkt 2 ska ”artikel 34.2” ersättas med ”artikel 35a 2”.

18. Följande punkt 4 ska läggas till efter punkt 3:

”4. Denna bestämmelse ska i tillämpliga delar gälla förmåner vid långvarigt vårdbehov.”

19. I artikel 43.3 ska andra stycket utgå.

20. I artikel 55.4 tredje stycket ska ”på begäran av den behöriga institutionen” strykas.

21. I artikel 55.7 ska ”artikel 65a 3” ersättas med ”artikel 64a och artikel 65a 3”.

22. Följande artikel ska införas som artikel 55a efter artikel 55:

”Artikel 55 a

Arbetsförmedlingens skyldigheter i den medlemsstat där personen senast var försäkrad

I den situation som avses i artikel 61.2 i grundförordningen ska institutionen i den medlemsstat där personen senast var försäkrad omedelbart skicka en handling till den behöriga institutionen i den medlemsstat där personen tidigare varit försäkrad med följande uppgifter: dag då den berörda personen blev arbetslös, försäkringsperiod, fullgjorda perioder som anställd eller egenföretagare enligt landets lagstiftning, relevanta omständigheter i arbetslösheten som kan påverka rätten till förmåner, dag då personen registrerats som arbetslös och adress.”.

23. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska ”artikel 65.2” ersättas med ”artikel 65.4”.

b) Punkt 3 ska utgå.

24. Kapitel I i avdelning IV ändras till:

”KAPITEL I

Återbetalning av förmåner enligt artiklarna 35, 35 c och 41 i grundförordningen”

25. I artikel 64.1 ska första strecksatsen ersättas med följande:

” – Index ($i = 1, 2, 3$ och 4) motsvarar de fyra åldersgrupperna vid beräkningen av de fasta beloppen enligt följande:

$i = 1$: personer under 65 år.

$i = 2$: personer mellan 65 och 74 år.

$i = 3$: personer mellan 75 och 84 år.

$i = 4$: personer som är 85 år eller äldre.”

26. Artikel 65 ska ersättas med följande:

”Artikel 65

Meddelande om genomsnittliga årskostnader

1. Den genomsnittliga årskostnaden per person i varje åldersgrupp ett bestämt år ska meddelas revisionskommittén senast vid utgången av det andra året efter det år uppgifterna avser.

2. De genomsnittliga årskostnader som fastställs i enlighet med punkt 1 ska varje år offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning efter godkännande av administrativa kommissionen.

3. Om en medlemsstat inte kan anmäla den genomsnittliga årskostnaden för ett visst år före den utsatta tidsfrist som avses i punkt 1 ska den inom samma tidsfrist begära tillstånd av administrativa kommissionen och revisionskommittén att få använda de genomsnittliga årskostnader som offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning för året som föregår det särskilda år för vilket anmälan saknas. När en medlemsstat söker ett sådant tillstånd bör den förklara varför den inte kan meddela de årliga genomsnittliga kostnaderna för året i fråga. Om administrativa kommissionen, med beaktande av revisionskommitténs yttrande, godkänner medlemstatens begäran, ska ovan nämnda genomsnittliga kostnader offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

4. Undantaget i punkt 3 får inte beviljas för på varandra följande år.”.

27. Artikel 70 ska utgå.

28. Artikel 73 ska ersättas med följande:

”Artikel 73

Avräkning av förmåner eller bidrag som felaktigt tillhandahållits eller utbetalats i fall av preliminärt utgivande av förmåner eller retroaktiv ändring av tillämplig lagstiftning

1. Vid retroaktiv ändring av tillämplig lagstiftning, bland annat situationer som avses i artikel 6.4 och 6.5 i tillämpningsförfordningen ska, senast tre månader efter det att tillämplig lagstiftning eller betalningsansvarig institution har fastställts, den institution som felaktigt utbetalat kontantförmåner sammanställa en redovisning av det utbetalda beloppet och översända den till den institution som fastställts som behörig.

Samma gäller vårdförmåner som ska återbetalas av den institution som fastställts som behörig enligt avdelning IV i tillämpningsförfordningen.

2. Den institution som fastställts som behörig för utbetalningen av kontantförmånerna ska dra av det belopp den måste återbetala åt den institution som inte var behörig eller endast provisoriskt behörig från fordringen för motsvarande förmåner som den är skyldig den berörda personen och utan dröjsmål överföra det avdragna beloppet till den senare institutionen.

Om det felaktigt utbetalda beloppet överstiger fordringen, eller om det inte finns någon fordran, ska den institution som fastställts som behörig dra av detta belopp från löpande utbetalningar, enligt de villkor och begränsningar som gäller för denna avräkningsmetod enligt den lagstiftning den tillämpar, och utan dröjsmål överföra det avdragna beloppet till den institution som felaktigt betalade kontantförmånerna som ersättning.

3. Den institution som felaktigt har erhållit avgifter från en juridisk och/eller fysisk person ska inte återbetala beloppen i fråga till den person som betalade dem förrän den från den institution som fastställts som behörig har mottagit uppgifter om de belopp som den har rätt till av förmånstagaren.

Om den institution som fastställts som behörig begär det, en begäran som ska göras senast tre månader efter det att tillämplig lagstiftning har fastställts, ska den

institution som felaktigt mottog avgifterna överföra dem till den institution som fastställts som behörig för den perioden, i syfte att reglera situationen beträffande de avgifter som den juridiska och/eller fysiska personen är skyldig den. De överförda avgifterna ska retroaktivt anses ha betalats till den institution som fastställts som behörig.

Om de felaktigt betalade avgifterna överstiger det belopp som den juridiska och/eller fysiska personen är skyldig den institution som fastställts som behörig, ska den institution som felaktigt mottog avgifterna återbetala överskottet till den berörda juridiska och/eller fysiska personen.

4. Tidsfrister i nationell lagstiftning utgöra inte en giltig grund för att vägra reglering av fordringar mellan institutioner enligt denna artikel.

5. Denna artikel gäller inte fordringar för perioder som är äldre än 60 månader den dag då ett förfarande inleddes enligt artiklarna 5.2 eller 6.3 i denna förordning.”

29. Efter artikel 75.3 ska en punkt 4 med följande lydelse läggas till:

”4. Informationsutbyte i överensstämmelse med detta avsnitt får ske för fastställelse och indrivning, bland annat säkerhetsåtgärder för en fordran, och får även ske för fastställelse och indrivning av skatter och avgifter som omfattas av artikel 2 i direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder⁵⁵. Om återbetalning av avgifter för social trygghet gäller en person som bor eller vistas i en annan medlemsstat får medlemsstaten som ska återbetala beloppet underrätta den vistelse- eller bosättningsmedlemsstaten om kommande återbetalningar utan föregående begäran.”

30. I artikel 76 ska följande införas som punkt 3a efter punkt 3:

”3 a. Under inga omständigheter får punkt 3 tolkas så att den tillåter en medlemsstats anmodade part att vägra att lämna upplysningar enbart på grund av att dessa upplysningar innehas av en bank, ett annat finansinstitut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att upplysningarna rör ägarintressen i en person.

31. Artikel 77 ska ändras på följande sätt:

Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Begäran om delgivning ska åtföljas av ett standardformulär med åtminstone följande uppgifter:

- a) Namn, adress och andra uppgifter som är relevanta för identifiering av mottagaren.
- b) Syftet med delgivningen och den tidsfrist inom vilken delgivningen ska utföras.
- c) En beskrivning av den bifogade handlingen samt den berörda fordrans art och belopp.
- d) Namn, adress och andra kontaktuppgifter avseende
- i) det kontor som är ansvarigt för den bifogade handlingen och, om detta inte är detsamma,

55

EUT L 84, 31.3.2010, s. 4.

ii) det kontor som kan lämna ytterligare upplysningar om den delgivna handlingen eller om möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten.”

Följande punkter 4, 5 och 6 ska införas efter punkt 3:

”4. Den sökande parten ska begära delgivning enligt denna artikel endast när den inte kan utföra delgivningen i enlighet med gällande bestämmelser för delgivning av den berörda handlingen i den medlemsstaten, eller när sådan delgivning skulle medföra orimliga svårigheter.

5. Den anmodade parten ska se till att delgivning i den anmodade medlemsstaten utförs i enlighet med den anmodade medlemsstatens gällande nationella lagstiftning, förordningar och administrativa praxis.

6. Punkt 5 ska inte påverka annan typ av delgivning som genomförts av en behörig myndighet i den sökande medlemsstaten i enlighet med de bestämmelser som gäller i den medlemsstaten.

En myndighet i den sökande medlemsstaten får delge alla handlingar direkt med rekommenderad post eller på elektronisk väg till en person som befinner sig på en annan medlemsstats territorium.”

32. Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Den anmodade parten ska på begäran av den sökande parten driva in fordringar som omfattas av ett dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten. En begäran om indrivning ska åtföljas av ett enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten.”

b) Punkt 2 b ska utgå.

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Innan den sökande parten begär indrivning ska de lämpliga indrivningsförfaranden som finns i den sökande medlemsstaten tillämpas, utom i följande fall:

a) Om det är uppenbart att det inte finns några tillgångar för indrivning i den sökande medlemsstaten eller att ett sådant förfarande inte leder till att hela fordran betalas, och den sökande myndigheten har specifika upplysningar som tyder på att den berörda personen har tillgångar i den anmodade medlemsstaten.

b) Om tillämpningen av sådana förfaranden i den sökande medlemsstaten skulle medföra orimliga svårigheter.”

Följande punkt 6 ska läggas till:

”6. En begäran om indrivning av en fordran får åtföljas av andra handlingar som avser fordran och som utfärdats i den sökande medlemsstaten.

33. Artikel 79 ska ersättas med följande:

”Artikel 79

Exekutionstitel för indrivning av en fordran

1. Detta enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten ska motsvara huvudinnehållet i det ursprungliga dokument som

medger verkställighet och utgöra den enda grundvalen för indrivningen och de säkerhetsåtgärder som vidtas i den anmodade medlemsstaten. Det ska inte bli föremål för någon form av åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den medlemsstaten.

2. Detta enhetliga dokument som medger verkställighet ska innehålla följande:

- a) Namn och adress och andra relevanta uppgifter som behövs för identifiering av den berörda fysiska eller juridiska personen och/eller tredje man som innehar dennes tillgångar.
- b) Namn och adress och andra relevanta uppgifter om kontoret med ansvar för bedömning av fordran, och, om inte samma, det kontor som kan ge närmare upplysningar om fordran eller möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten.
- c) Relevant information om den exekutionstitel för indrivning som har utfärdats i den sökande partens medlemsstat.
- d) En beskrivning av fordran, inklusive art, period som fordran gäller, datum av betydelse för indrivningsprocessen, kapitalfordran, ränta, böter, administrativa påföljder och alla andra avgifter och kostnader, med beloppet angivet i valutan i den sökande och den anmodade partens medlemsstater.
- e) Datum då den sökande och/eller den anmodade parten delgav mottagaren exekutionstiteln.
- f) Från och med vilken dag och under vilken period verkställighet är möjlig enligt gällande rättsregler i den sökande partens medlemsstat.
- g) Annan relevant information.”.

34. Artikel 80 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra meningen ersättas med följande:

Om inget annat följer av artikel 85.1 a ska den anmodade parten överföra hela det fordringsbelopp som den har drivit in till den sökande parten.”

b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Från den dag då begäran om indrivning tas emot ska den anmodade parten ta ut ränta för sen betalning i enlighet med den anmodade medlemsstatens gällande lagar, förordningar och administrativa bestämmelser.”

35. Artikel 81 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om en fordran, det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande partens medlemsstat eller det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten, giltighet för anmälan som en myndighet gjort i den sökande partens medlemsstat under indrivningsförfarandets gång bestrids av en berörd part, ska denna part överlämna ärendet till de behöriga myndigheterna i den sökande partens medlemsstat i enlighet med de rättsregler som gäller i den medlemsstaten. Den sökande parten ska utan dröjsmål underrätta den anmodade parten om denna åtgärd. Den berörda parten får också informera den anmodade parten om åtgärden.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”Om bestridandet gäller verkställighetsåtgärder som vidtas i den anmodade partens medlemsstat eller giltighet för anmälan som en myndighet gjort i den sökande partens medlemsstat ska ärendet hänskjutas till den lämpliga myndigheten i den medlemsstaten i enlighet med dess lagar och andra författningar.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Den sökande parten ska omedelbart underrätta den anmodade parten om eventuell senare ändring eller återkallelse av dess begäran om indrivning och ange skälen för denna ändring eller detta tillbakadragande.”

d) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Om ändringen av begäran orsakats av ett beslut av den lämpliga instans som avses i artikel 81.1 ska den sökande parten översända detta beslut tillsammans med ett reviderat enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade partens medlemsstat. Den anmodade parten ska därefter fortsätta med ytterligare indrivningsåtgärder på grundval av det reviderade dokumentet.

Den indrivning eller de säkerhetsåtgärder som redan vidtagits på grundval av det ursprungliga enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade medlemsstaten kan fortsätta på grundval av det reviderade dokumentet, såvida inte ändringen av begäran beror på att det ursprungliga dokument som medgav verkställighet i den sökande medlemsstaten eller det ursprungliga enhetliga dokument som medgav verkställighet i den anmodade staten förklarats ogiltigt.

Artiklarna 79 och 81 är tillämpliga med avseende på det reviderade dokumentet.”

36. Artikel 82.1 b ska ersättas med följande text:

”b Bevilja det bistånd som avses i artiklarna 76–81 i tillämpningsförfordningen om den ursprungliga begäran enligt artiklarna 76–78 i tillämpningsförfordningen avser fordringar som är äldre än fem år, räknat från den tidpunkt då exekutionstiteln för indrivning utfärdats i den sökande partens medlemsstat vid tidpunkten för den ursprungliga begäran om bistånd. I de fall då fordran eller den ursprungliga exekutionstiteln i den sökande partens medlemsstat bestrids ska femårsperioden emellertid anses börja den dag som det fastställs att fordran eller exekutionstiteln för indrivning av fordran inte längre får bestridas.

Dessutom ska femårsperioden anses börja den dag då hela betalningsfristen löper ut, i de fall de behöriga myndigheterna i den sökande medlemsstaten beviljar betalningsuppskov eller en avbetalningsplan.

I dessa fall ska den anmodade parten dock inte vara skyldig att bevilja bistånd vad avser fordringar som är äldre än tio år, beräknat från den dag då fordran skulle ha betalats i den sökande medlemsstaten.”

37. Artikel 84 ska ersättas med följande:

”Artikel 84

Säkerhetsåtgärder

1. På motiverad begäran av den sökande parten ska den anmodade parten vidta säkerhetsåtgärder, ifall detta är tillåtet enligt dess nationella lagstiftning och är i överensstämmelse med dess administrativa praxis, för att säkerställa indrivning om en fordran eller det dokument som möjliggör verkställighet i den sökande medlemsstaten är bestridd när begäran görs eller om fordran ännu inte är föremål för

ett dokument som medger verkställighet i den sökande medlemsstaten, om säkerhetsåtgärder också är möjliga i en liknande situation enligt nationell lagstiftning och administrativ praxis i den sökande medlemsstaten.

Den handling som utfärdats för att medge säkerhetsåtgärder i den sökande medlemsstaten, och som avser den fordran för vilken ömsesidigt bistånd begärs ska, i förekommande fall, bifogas begäran om säkerhetsåtgärder i den anmodade medlemsstaten. Denna handling ska inte bli föremål för någon åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den anmodade medlemsstaten.

2. En begäran om säkerhetsåtgärder får åtföljas av andra handlingar som avser fordran och som utfärdats i den sökande medlemsstaten.

3. Vid tillämpningen av första stycket ska de bestämmelser och förfaranden som anges i artiklarna 78, 79, 81 och 82 i tillämpningsförordningen gälla i förekommande fall.”

38. I artikel 85 ska följande införas som punkt 1 a efter punkt 1:

”1a Om indrivningskostnaderna inte kan drivas in från gäldenären utöver fordringsbeloppet ska de antingen dras av från det belopp som kunde drivas in eller, om detta inte är möjligt, ersättas av den sökande parten. Sökanden och de anmodade parterna får komma överens om särskilda former för återbetalning anpassade till de enskilda fallen.”

39. Efter artikel 85 ska följande artikel 85a införas:

”Artikel 85a

Närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar

1. Genom överenskommelse mellan den sökande parten och den anmodade parten och i enlighet med de villkor som fastställts av den anmodade parten får de tjänstemän som bemyndigats av den sökande parten för att främja sådant ömsesidigt bistånd som föreskrivs i detta avsnitt

a) närvara vid de kontor där förvaltningsmyndigheterna i den anmodade medlemsstaten utför sina arbetsuppgifter,

b) närvara vid administrativa utredningar som utförs på den anmodade medlemsstatens territorium,

c) bistå de behöriga tjänstemännen i den anmodade medlemsstaten under domstolsförfaranden i den medlemsstaten.

2. Om det är tillåtet enligt den gällande lagstiftningen i den anmodade medlemsstaten kan det i den överenskommelse som avses i punkt 1 b föreskrivas att tjänstemän från den sökande medlemsstaten får höra enskilda personer och granska handlingar.

3. De tjänstemän som av den sökande parten har bemyndigats att tillämpa de möjligheter som punkterna 1 och 2 erbjuder ska alltid kunna visa upp ett skriftligt tillstånd som anger deras identitet och befattning.”

40. Artikel 87 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska hänvisningen till ”artikel 34” ersättas med ”artikel 1 vb”.

b) I slutet av punkt 6 ska följande mening läggas till:

”Om den institution som uppmanats att utföra kontrollen också använder resultaten för att bevilja förmåner åt den berörda personen enligt den lagstiftning som den tillämpar ska den emellertid inte göra anspråk på den ersättning som avses i föregående mening.”

- 41. Artikel 89.3 ska utgå.
- 42. Artikel 92 ska utgå.
- 43. I artikel 93 ska ”artikel 87” ersättas med ”artikel 87–87b”.
- 44. Artikel 94b ska införas på följande sätt:

“Artikel 94 a

Övergångsbestämmelse för arbetslöshetsförmåner

Innan förordning (EU) xxxx träder i kraft ska artiklarna 56 och 70 i den version av de tillämpningsförfordningen som är i kraft före den [dagen för ikraftträdandet av förordning (EU) xxxx] fortsätta att tillämpas på arbetslöshetsförmåner som beviljats personer som blev arbetslösa före den dagen.”.

- 45. Artikel 96 ska ändras på följande sätt:
 - a) Den andra meningen i punkt 1 ska ersättas med följande:

”Med undantag för artikel 107 ska förordning (EEG) nr 574/72 dock fortsätta att gälla och ha kvar sin rättsverkan med avseende på”
 - b) En ny punkt 1a ska införas efter punkt 1

”1a. Vid tillämpningen av den lagstiftning som avses i punkt 1 ska bestämmelserna i artikel 90 i denna förordning gälla för valutaomräkning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande